

Bloemlezing **Het evangelie
van de heilige twaalven**

Het evangelie van de heilige twaalven

DAGTEKSTEN VOOR PASEN EN PINKSTEREN

Inhoud van deze bloemlezing

Spirituele Pasen en Spirituele Pinksteren

Achtergronden van het evangelie van de heilige twaalven

- Hoofdstuk 34 De liefde van Jezus voor alle schepsels
- Hoofdstuk 37 De wedergeboorte van de ziel
- Hoofdstuk 46 De verheerlijking op de berg. De wetgeving
- Hoofdstuk 50 Christus het licht van de wereld
- Hoofdstuk 56 De opwekking van Lazarus
- Hoofdstuk 67 De laatste intocht in Jeruzalem. De schapen en de geiten
- Hoofdstuk 69 De innerlijke Christus. De opstanding en het leven
- Hoofdstuk 71 Het zuiveren van de tempel
- Hoofdstuk 75 Het laatste paasavondmaal
- Hoofdstuk 76 De voetwassing. Het nieuwe gebod. Het offer van de goede gaven
- Hoofdstuk 77 De strijd van de ziel in de hof
- Hoofdstuk 78 Het verraad van Judas Iskariot
- Hoofdstuk 81 Het Romeinse proces voor Pilatus
- Hoofdstuk 82 De kruisiging
- Hoofdstuk 83 De begrafenis van Jezus
- Hoofdstuk 84 De opstanding van Jezus
- Hoofdstuk 85 Jezus verschijnt aan twee discipelen in Emmaüs
- Hoofdstuk 86 Jezus verschijnt in de tempel en de bloedoffers houden op
- Hoofdstuk 87 Jezus verschijnt aan de twaalf
- Hoofdstuk 90 Wat is waarheid?
- Hoofdstuk 95 De hemelvaart van Christus
- Hoofdstuk 96 De uitstorting van de heilige geest

Spirituele Pasen en Spirituele Pinksteren

Deze bloemlezing met 22 van de 96 hoofdstukken uit Het evangelie van de heilige twaalven is samengesteld voor de deelnemers aan de gratis online-programma's 'Spirituele Pasen' en 'Spirituele Pinksteren' van Pentagram Boekwinkel in Haarlem.

De deelnemers aan deze programma's ontvangen in de week voor Pasen en in de week voor Pinksteren dagelijks een e-mail met een verhaal uit Het evangelie van de heilige twaalven en een beschouwing. Deelnemers wordt aangeraden om zich 's avonds te richten op het aangegeven verhaal en 's ochtends op de beschouwing.

De beschouwingen van Spirituele Pasen en Spirituele Pinksteren bouwen voort op het online-programma Spirituele Kerst, maar kunnen ook worden gevolgd door mensen die daar (nog) niet aan hebben deelgenomen.

dag	Spirituele Pinksteren	
	titel beschouwing ochtend	hoofdstuk(ken) verhaal avond
palmzondag	De doortocht	<u>67</u>
maandag	Door de poort gaan	<u>69</u>
dinsdag	Het mysterie van geboorte en dood	<u>71</u>
woensdag	De innerlijke tempel zuiveren	<u>75 + 76</u>
witte donderdag	Overgave aan je innerlijke meester	<u>77 + 78</u>
goede vrijdag	Nieuwe innerlijke kracht betonen	<u>81 + 82 + 83</u>
stille zaterdag	De cruciale overwinning op jezelf	<u>84 + 85</u>
paaszondag	Bevrijding van de innerlijke mens	<u>86 + 87</u>
dag	Spirituele Pinksteren	
	titel beschouwing ochtend	hoofdstuk(ken) verhaal avond
zondag	Geest, ziel en lichaam één laten worden	<u>34</u>
maandag	Liefde voor alles en allen	<u>37</u>
dinsdag	Deel krijgen aan de eeuwigheid	<u>46</u>
woensdag	De transfiguratie aanschouwen	<u>50</u>
donderdag	Het licht van de wereld volgen en zijn	<u>56</u>
vrijdag	Zelfinwijding op basis van zelfautoriteit	<u>95</u>
zaterdag	Opgetrokken worden in een ander gebied	<u>96</u>
pinksterzondag	Vervuld worden van de heilige geest	<u>90</u>

Achtergronden van Het evangelie van de heilige twaalven

Tegen het einde van de negentiende eeuw publiceerde Gideon Jasper Richard Ouseley (1835-1906) Het evangelie van de heilige twaalven als een feuilleton in de krant The Lindsey & Lincolnshire Star. Een eerste druk verscheen in 1901 in boekvorm en voor zover wij hebben kunnen nagaan verscheen in 1903 een eerste Nederlandse vertaling, uitgegeven in het toenmalige Nederlands-Indië. Deze vertaling is een aantal malen en in verschillende edities verschenen.

In 1965 publiceerde de Rozekruis Pers haar eerste uitgave, waarin deze vertaling enigszins was gemoderniseerd en in 1975 en daarna verschenen van die uitgave een aantal fotomechanische herdrukken. Al deze edities, ook de Engelse, verschenen steeds zonder de naam van de schrijver, niet in de laatste plaats omdat deze daar zelf op aandrang: 'Hoewel het mijn arbeid is geweest, is het noch mijn (geestelijk) werk, noch mijn verdienste', was zijn standpunt.

Ouseley beschouwde Het evangelie van de heilige twaalven duidelijk niet als van hemzelf. Hij had het doorgegeven zoals hij het had ontvangen; er is zelfs een Engelse editie waarin Ouseley niet de schrijver maar de 'vertaler' van dit evangelie wordt genoemd.

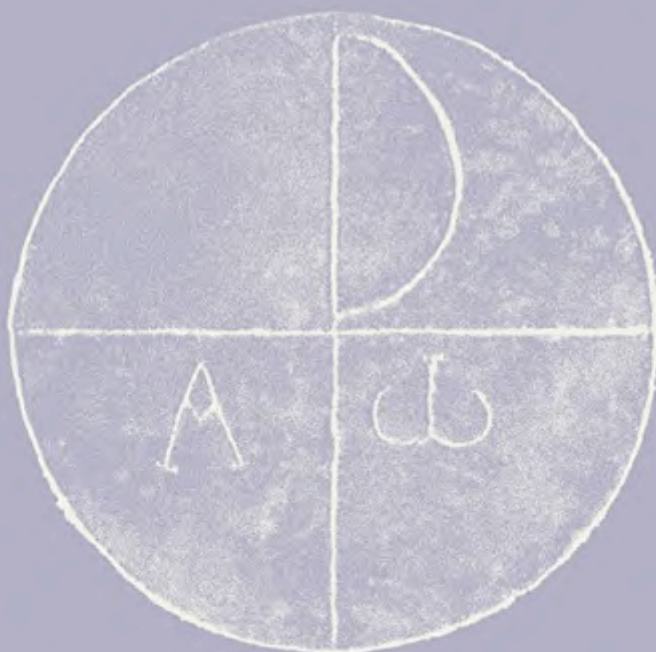
De reden dat de Rozekruis Pers indertijd (1965) besloot dit evangelie te publiceren, lag niet in de veronderstelling dat het hier het een occult geschrift betrof, langs spiritistische weg verkregen. Het werd uitgegeven vanwege het feit dat nagenoeg iedere bladzijde getuigt van de levenshouding van de Bergrede, die de levenshouding van de zielemens is.

De tekst van 'Het evangelie van de heilige twaalven' verwerpt de barbaarse geschriften van het Oude Testament, waarin het offeren van dieren en zelfs van eerstgeborenen als normaal wordt beschouwd en dat door joden en christenen als een door God geïnspireerd boek gezien wordt. De nieuwe christelijke kerk van Jeruzalem wees het volstrekt af; in het oorspronkelijke christendom heeft het Oude Testament nooit de rol gespeeld die het had in het oorspronkelijke jodisme.

Ouseley legt uit: 'Het lukte de vroege christelijke (kerk)vaders, die de oorspronkelijke bronnen en informatie vernietigden van de evangeliën die door hen in de Bijbel werden opgenomen, niet om alles te laten verdwijnen. Het is verbazingwekkend te bemerken, naarmate er door nauwgezet onderzoek meer en meer aan het licht komt, hoe de wereld door hen is bedrogen.

het evangelie van de heilige twaalven

gideon jasper ouseley

 Roze kruis Pers

[KLIK HIER OM HET EVANGELIE VAN DE HEILIGE TWAALVEN
TE BESTELLEN](#)

Deze ‘correctores’ verwijderden uit de evangeliën bepaalde leringen van Jezus die zij niet wilden volgen.

Ouseley was een bescheiden man, erg arm en van onbesproken levenswandel. Hij heeft er geen geheim van gemaakt op welke wijze hij de teksten had geschreven: hij had ze ontvangen, niet in seances of op andere spiritistische wijze, maar ‘in dromen en in visioenen van de nacht’. Het is niet in het Aramees geschreven maar direct in het wat plechtstatige Engels van de negentiende eeuw, en verwijst sterk naar een levenshouding die de Bergrede-levenswijze dicht nadert.

Het feit dat Ouseley de vertaling van het Evangelie ‘uit de geest’ heeft ontvangen wil niet zeggen dat het hierdoor een grotere betekenis heeft dan de vier bekende evangeliën. Voor alle evangeliën geldt immers dat zij niet anders doen dan ‘het verheven drama van de verborgen geestelijke geschiedenis van de mens’ schetsen, dat wil zeggen: van de ziel.

Een voordeel is evenwel dat het onderhavige evangelie is ontsnapt aan de pen van ‘correctores’ maar ook aan die van de vervalsers, waaronder de andere vier ernstig te lijden hebben gehad.

Ouseley schreef: ‘Door involutie en evolutie zal de redding van de wereld plaatsvinden, door het neerdalen van de geest in de stof en het opstijgen van de stof in de geest, door alle tijden heen.’

Ouseley zelf is een voorbeeld van hoe de geest in de stof werkzaam kan zijn. Een ding staat vast: zonder een hogere hulp had hij het evangelie nooit kunnen schrijven, en dat die hulp van verheven oorsprong was, bewijst het resultaat. De laatste regels van het evangelie luiden dan ook: ‘Glorie aan God, door wiens kracht en hulp het is geschreven.’

34

De liefde van Jezus voor alle schepsels en zijn zorg voor een kat

Toen Jezus hoorde dat de farizeeën klaagden omdat hij meer discipelen doopte dan Johannes, verliet hij Judea en ging weer naar Galilea. Jezus kwam bij een boom waar hij verscheidene dagen bleef. Maria Magdalena en andere vrouwen deelden daar hun voedsel met hem en dagelijks onderwees hij allen die bij hem kwamen.

De vogels verzamelden zich rond hem en begroetten hem met hun gezang. Ook andere schepsels gingen aan zijn voeten zitten; hij voerde hen en zij aten uit zijn hand. Toen hij vertrok, zegende hij de vrouwen die hem liefde be-toond hadden.

Ook zegende hij de vijgenboom en zei: ‘Je hebt mij beschutting en schaduw gegeven tegen de brandende hitte en bovendien heb je mij voedsel gegeven. Gezegend ben je, groei en draag veel vruchten, en mogen allen die bij je ko-men rust, schaduw en voedsel vinden en mogen de vogels uit de lucht zich in je takken verblijden.’

En zie, de boom groeide en bloeide buitengewoon, en uit zijn takken groei-den wortels naar de aarde en scheuten groeiden omhoog en hij nam geweldig in omvang toe. Er was geen tweede boom die in omvang en schoonheid en in overvloed en voortreffelijkheid van de vruchten aan hem gelijk was.

Toen Jezus een dorp binnenkwam, zag hij een jong katje waarvoor niemand zorgde en het had honger en schreeuwde tegen hem, en hij pakte het op en stopte het in zijn overkleed en het lag aan zijn borst. In het dorp gaf hij haar voer en drinken en het at en dronk en toonde hem zijn dankbaarheid. Hij gaf het aan een van zijn discipelen, Lorenza, die weduwe was en zij zorgde voor het dier.

Er waren mensen die zeiden: ‘Deze man zorgt voor alle schepsels; zijn het zijn broeders en zusters, dat hij zo van ze houdt?’ En hij zei tegen hen: ‘Voorwaar, dit zijn uw medeschepsels in de grote goddelijke huishouding; ja, zij zijn uw broeders en zusters die de levensadem van de eeuwige delen.

Wie voor een van de minste van hen zorgt en deze naar behoefte te eten en te

drinken geeft, doet dat voor mij, en wie willens en wetens duldt dat een van deze schepsels gebrek lijdt en ze niet beschermt wanneer ze slecht behandeld worden, zal het kwaad ondergaan alsof hij het mij aangedaan heeft, want zoals u in dit leven gehandeld hebt, zal u gedaan worden in het komende leven.'

[KLIC VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 34 \(AUDIO\)](#)

37

De wedergeboorte van de ziel

Jezus zat in het voorportaal van de tempel en er kwamen enkele mensen om zijn leer te horen en een zei tegen hem: ‘Meester, wat leert u over het leven?’

Hij antwoordde: ‘Zalig zijn zij die veel ervaringen doormaken, want zij zullen door lijden volmaakt worden; zij zullen als de engelen Gods in de hemel worden en zullen niet meer sterven, noch zullen zij nog eens geboren worden, want geboorte en dood hebben geen macht meer over hen.

Zij die geleden en overwonnen hebben, zullen zuilen worden in de tempel van mijn God en zij zullen niet meer uitgaan. Voorwaar, ik zeg u, tenzij u weer geboren wordt uit water en vuur, zult u het koninkrijk Gods niet zien.’

En een zekere rabbi (Nicodemus) kwam ’s nachts uit angst voor de joden bij hem en zei: ‘Hoe kan een mens, als hij oud is, weer geboren worden? Kan hij een tweede maal in de schoot van zijn moeder gaan en weer geboren worden?’

Jezus antwoordde: ‘Waarlijk, Ik zeg u, tenzij een mens wordt wedergeboren uit vlees en uit geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnengaan.

De wind blaast waarheen hij wil, en u hoort zijn geluid, maar u kunt niet zeggen vanwaar hij komt of waarheen hij gaat. o Het licht schijnt van het oosten tot het westen; de zon komt op uit de duisternis en gaat weer in duisternis onder; aldus vergaat het de mens in alle eeuwigheid.

Wanneer hij uit de duisternis komt, heeft hij voordien geleefd en als hij de duisternis weer ingaat, is het om een weinig te rusten om daarna weer te bestaan. Aldus moet u door veel veranderingen heen volmaakt worden.

In het boek Job staat immers geschreven: Ik ben een wandelaar die plaats na plaats en huis na huis wisselt, totdat ik aankom in de stad en het huis, die eeuwig zijn.’

Nicodemus zei tegen hem: ‘Hoe kunnen deze dingen gebeuren?’

En Jezus antwoordde: ‘Bent u een leraar in Israël en begrijpt u deze dingen niet? Waarlijk, wij spreken over wat wij weten en getuigen en over wat wij gezien hebben, maar u aanvaardt onze getuigenis niet. Als ik u over aardse

dingen verteld heb en u gelooft het niet, hoe zult u dan geloven als ik u over hemelse dingen vertel? Niemand anders is opgestegen naar de hemel dan alleen hij die uit de hemel neergedaald is, namelijk de mensenzoon-dochter die in de hemel is.'

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 37 \(AUDIO\)](#)

46

De verheerlijking op de berg.

De wetgeving

Na zes dagen, toen het feest van de tabernakel dichterbij kwam, nam Jezus de twaalf mee en bracht hen naar een hoge berg. Terwijl hij bad veranderde zijn aangezicht en waar zij bij waren onderging hij een verandering. Zijn gezicht straalde als de zon en zijn gewaad was wit als het licht.

Toen verschenen Mozes en Elias die met hem over de wet spraken en over zijn verscheiden dat te Jeruzalem plaats zou hebben. Mozes zei: 'Deze is het over wie ik voorzegde: een profeet evenals ik voortkomend uit uw broeders zal de eeuwige u zenden, en wat de eeuwige tegen hem zegt, zal hij tegen u zeggen. Hem zult u aanhoren en wie niet gehoorzamen zullen hun eigen ondergang teweegbrengen.'

Toen zei Petrus tegen Jezus: 'Heer, het is goed dat wij hier zijn; als u wilt, richten wij hier drie tabernakels op, een voor u, een voor Mozes en een voor Elias.' Terwijl hij nog sprak overschaduwde een lichtende wolk hen en twaalf stralen als van de zon kwamen van achter de wolk tevoorschijn. Vanuit de wolk kwam een stem die sprak: 'Dit is mijn geliefde zoon in wie ik mijn welbehagen heb; luister naar hem.'

Toen de discipelen dit hoorden verbaasden zij zich enorm en lieten zij zich ontsteld plat op de grond vallen. Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: 'Staat op, vreest niet.' Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand anders dan Jezus en de zes emanaties die rondom hem waren.

Jezus zei tegen hen: 'Ziet, ik geef u een nieuwe wet die niet nieuw is maar oud. Zoals Mozes in het vlees aan Israël de tien geboden gaf, zo geef ik u in de geest de twaalf geboden voor het koninkrijk van Israël. Want wie zijn het Israël van God? Van iedere natie en stam zij, die in gerechtigheid werken, liefde en barmhartigheid betonen en mijn geboden onderhouden; dat is het ware Israël van God.'

Terwijl hij opstond, sprak Jezus: o 'Hoort, Israël, Jova, uw God is een; veel zijn mijn zieners en mijn profeten. In mij leven, bewegen en bestaan zij. Neemt het leven van geen enkel schepsel of kwelt het niet, noch voor uw genoeg doen noch uit winstbejag. Steelt geen bezittingen van anderen en verwerft

geen landerijen en rijkdommen dan welke u nodig hebt of gebruikt.

Eet geen vlees of drink bloed van enig geslacht schepsel, noch iets wat schadelijk is voor uw gezondheid of uw zintuigen. Sluit geen onzuivere huwelijken, waar geen liefde en gezondheid bestaan.

Bezoedelt uzelf noch enig ander schepsel dat door de heilige zuiver is geschapen. Legt tegen iemand een onwaar getuigenis af en liegt niemand met opzet voor om hem te benadelen. Doet niet aan anderen wat u niet wilt dat anderen u aandoen.

Aanbidt en eert de heilige naam van de ene eeuwige, de hemelse vader-moeder uit wie alle dingen voortgekomen zijn. Eert uw voorouders op aarde die voor u gezorgd hebben en ook alle leraren van de gerechtigheid. Beschermt de zwakken en onderdrukten en alle schepsels die onrecht ondergaan en hebt hen lief.

Verdiert door met uw handen te werken die dingen die goed en betamelijk zijn; aldus zult u de vruchten van de aarde eten, opdat u lang zult leven. Reinigt uzelf dagelijks en rust op de zevende dag uit van het werk. Heiligt de sabbat en feestdagen van uw God. Behandelt anderen zoals u wilt dat anderen u behandelen.'

Toen de discipelen deze woorden hoorden, sloegen zij zich op de borst en zeiden: 'Vergeef ons, o God, waar wij hebben gezondigd, en moge uw wijsheid, liefde en waarheid onze harten aanleiding geven liefde te uiten en deze heilige wet te volgen.'

Jezus zei tegen hen: 'Mijn juk is gelijkmatig en mijn last is licht, en wanneer u ze dragen wilt zal het u gemakkelijk vallen. Legt hun die het koninkrijk binnenkomen geen andere last op dan slechts deze noodzakelijke dingen. Dit is de nieuwe wet voor het Israël van God en de (oude) wet is erin opgenomen, want het is de wet van liefde en deze is niet nieuw maar oud.

Zorgt ervoor dat u aan deze wet niets toevoegt, noch ervan afneemt. Voorwaar, ik zeg u, zij die deze wet geloven en gehoorzamen zullen gered worden, en zij die weten en deze niet gehoorzamen zullen verloren gaan.

Maar zoals allen in Adam sterven, zullen allen in Christus levend gemaakt worden. De ongehoorzamen echter zullen door veel vuren gezuiverd worden en zij die in het kwade volharden zullen voor eeuwig ten onder gaan.'

Toen zij van de berg afdaalden gaf Jezus hun de opdracht: ‘Vertelt niemand over wat u gezien hebt, tot de mensenzoon weer uit de doden opgestaan zal zijn.’

Zijn discipelen vroegen aan hem: ‘Waarom zeggen de schriftgeleerden dan dat Elias eerder komen moet?’

Jezus antwoordde: ‘Inderdaad zal Elias eerder komen en alle dingen in de oude toestand terugbrengen. o Maar ik zeg u, dat Elias al gekomen is en zij herkenden hem niet, en hebben met hem gedaan wat zij wilden. Zo zal ook de mensenzoon door hen lijden.’ Toen begrepen de discipelen dat hij het over Johannes de Doper had.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 46 \(AUDIO\)](#)

50

Christus het Licht van de wereld

Vervolgens sprak Jezus weer tegen hen: ‘Ik ben het Licht van de wereld; die mij volgt zal niet in de duisternis wandelen, maar het Licht van het leven bezitten.’

Daarom zeiden de farizeeën tot hem: ‘U spreekt over uzelf, uw getuigenis is niet waar.’

Jezus antwoordde: ‘Al spreek ik over mijzelf, toch is mijn getuigenis waar, want ik weet vanwaar ik kom en waarheen ik ga, maar u kunt niet zeggen vanwaar ik kom en waarheen ik ga. U oordeelt volgens het vlees; ik oordeel niemand. En toch, als ik oordeel is mijn oordeel waar; ik ben immers niet alleen, maar ik kom van de vader-moeder die mij gezonden heeft.’

In uw wet staat ook geschreven dat de getuigenverklaring van twee mensen waar is. Ik ben een die getuigt van zichzelf; Johannes getuigde van mij en hij is een profeet, en de geest van de waarheid die mij gezonden heeft, getuigt van mij.’

Toen zeiden zij tegen hem: ‘Waar zijn uw vader en uw moeder?’ Jezus antwoordde: ‘U kent mij, noch mijn vader-moeder; als u mij gekend had zou u ook mijn vader en moeder kennen.’

Iemand zei: ‘Toon ons de vader, toon ons de moeder en wij zullen u geloven.’ Hij antwoordde: ‘Als u uw broeder gezien hebt en zijn liefde gevoeld hebt, hebt u de vader gezien; als u uw zuster gezien hebt en haar liefde gevoeld hebt, hebt u de moeder gezien. Overal kent de alheilige wat hem behoort; ja, in ieder van u kan het vaderschap en het moederschap gezien worden, want de vader en de moeder zijn een in God.’

Deze woorden sprak Jezus in de schatkamer terwijl hij in de tempel onderrichtte. Niemand legde zijn hand op hem, want zijn uur was nog niet gekomen. Weer zei Jezus tegen hen: ‘Ik ga mijn weg, u zult mij zoeken en in uw zonden sterven; waarheen ik ga, kunt u niet komen.’

Toen zeiden de joden: ‘Zou hij de hand aan zichzelf slaan, omdat hij zei: Waar-

heen ik ga, kunt u niet komen?’ Hij antwoordde: ‘U bent van beneden; ik ben van boven; u bent van deze wereld; ik ben niet van deze wereld. Daarom zei ik tegen u dat u in uw zonden zult sterven, want als u niet gelooft dat ik uit God ben dan zult u in uw zonden sterven.’

Toen vroegen zij hem: ‘Wie bent u?’

Jezus zei: ‘Dezelfde, zoals ik van het begin af tegen u heb gezegd. Ik heb veel te zeggen dat u zal oordelen maar de ene heilige die mij gezonden heeft, is waarachtig en ik verkondig de wereld wat ik van boven gehoord heb.’

Voorts zei Jezus tegen hen: ‘Wanneer u de mensenzoon [in u] verheft, dan zult u weten dat ik door God gezonden ben, en dat ik niets uit mijzelf doe. Echter zoals de al-heilige mij geleerd heeft, spreek ik. Hij die mij gezonden heeft is met mij; de al-heilige heeft mij niet verlaten, want ik doe altijd dat wat de eeuwige aangenaam is.’

Toen hij deze woorden uitsprak geloofden velen in hem, terwijl zij zeiden: ‘Hij is een profeet en door God gezonden. Laten wij naar hem luisteren.’

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 50 \(AUDIO\)](#)

56

De opwekking van Lazarus

Nu was er een man ziek die Lazarus heette en uit Bethanië kwam, de stad van Maria en haar zuster Martha. (Het was die Maria, die de heer zalfde en zijn voeten met haar haren droogde, wier broer Lazarus ziek was.)

Daarom zonden de zusters een boodschap naar hem: 'Heer, zie, hij die u liefheeft, is ziek.' Toen Jezus dat hoorde zei hij: 'Deze ziekte leidt niet tot sterven maar opdat de glorie van God in hem geopenbaard worde.'

Jezus hield van Maria en haar zuster en van Lazarus. Toen hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef hij nog twee dagen op dezelfde plaats. Daarna zei hij tegen zijn discipelen: 'Laten we weer naar Judea gaan.'

Zijn discipelen zeiden: 'Meester, de joden trachtten u onlangs te stenigen en nu gaat u daar weer heen?' Jezus antwoordde: 'Heeft een dag geen twaalf uur? Als iemand overdag wandelt, zal hij niet struikelen, omdat hij het licht van deze wereld ziet. Maar als iemand in het duister loopt, struikelt hij omdat er geen licht in hem is.'

Deze dingen sprak hij en daarna zei hij tegen hen: 'Onze vriend Lazarus slaapt maar ik ga naar hem toe, opdat ik hem uit zijn slaap wek.'

Zijn discipelen zeiden: 'Heer, als hij slaapt zal hij beter worden.' Maar een boodschapper kwam bij hem die zei: 'Lazarus is dood.'

Toen Jezus aankwam zag hij dat hij al vier dagen in het graf lag. (Bethanië lag dicht bij Jeruzalem, ongeveer vijftien stadiën, of een half uur lopen.) Veel joden kwamen bij Martha en Maria om hen te troosten met het verlies van hun broer. Zodra Martha hoorde dat Jezus onderweg was, ging zij hem tegemoet maar Maria zat nog thuis.

Martha zei toen tegen Jezus: 'Heer, indien u hier geweest was zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar ik weet dat zelfs nu, wat u God wilt vragen, God u ook zal geven.'

Jezus zei tegen haar: 'Uw broer slaapt en hij zal weer opstaan.' Waarop Martha zei: 'Ik weet dat hij op de laatste dag bij de opstanding weer zal leven.'

Toen zei Jezus tegen haar: 'Ik ben de opstanding en het leven; hij die in mij gelooft zal leven, ook al was hij gestorven. Ik ben de weg, de waarheid en het leven, en wie leeft en gelooft in mij, zal nooit meer sterven.'

Zij zei tegen hem: 'Ja heer, ik geloof dat u de Christus bent, de zoon van God die in de wereld zou komen.' Toen zij aldus gesproken had riep zij heimelijk haar zuster Maria en zei: 'De meester is gekomen en roept u.'

Zodra Maria dat hoorde, stond zij snel op en ging naar hem toe. Nu was Jezus de stad nog niet binnengegaan maar was nog op de plaats waar Martha hem ontmoette. Toen zij haar haastig zagen opstaan en weggaan, volgden haar de joden die bij haar in huis waren om haar te troosten, terwijl zij zeiden: 'Zij gaat naar het graf om daar te rouwen.'

Toen Maria bij Jezus kwam en hem zag, ging zij aan zijn voeten zitten, waarbij zij tegen hem zei: 'Heer, als u hier geweest was zou mijn broer niet gestorven zijn.'

Toen Jezus haar zag rouwen en ook de joden die met haar gekomen waren, zuchtte hij en werd in de geest bewogen. Hij vroeg: 'Waar hebt u hem gelegd?'

Zij antwoordden: 'Heer, kom en zie', en Jezus weende. Toen zeiden de joden: 'Zie, hoe lief hij hem gehad heeft.'

Enkelen onder hen zeiden: 'Had deze man, die de ogen van blinden opende, niet kunnen voorkomen dat deze man stierf?'

Jezus, opnieuw innerlijk geroerd (want hij vreesde dat hij al gestorven zou zijn) kwam naar het graf. Het was een grot waar een steen voor lag.

Jezus zei: 'Neem deze steen weg.' Martha, de zuster van de doodgewaande, zei tegen hem: 'Heer, hij riekt al, want hij is al vier dagen dood.'

Daarop zei Jezus: 'Zei ik u niet dat als u gelooft, u de glorie van God zult zien?' Toen namen zij de steen weg van de plaats waar Lazarus neergelegd was.

Jezus hief zijn ogen op en riep met luide stem de grote naam aan: 'Mijn vadermoeder, ik dank u dat u mij gehoord hebt. Ik weet dat u mij altijd hoort maar ter wille van het volk dat rondom staat, roep ik u aan, opdat zij geloven mogen dat u mij gezonden hebt.'

Toen hij aldus gesproken had riep hij met luide stem: 'Lazarus, kom uit.' En

hij die doodgewaand was kwam eruit, gebonden aan handen en voeten in grafdoeken en zijn gezicht was omwikkeld met een zweetdoek.

Jezus zei tegen hen: 'Maak de windsels los en laat hem heengaan. Wanneer de levensdraad inderdaad is doorgesneden, kan het leven niet meer terugkomen maar zolang deze nog heel is, is er hoop.'

Veel van de joden die bij Maria gekomen waren en gezien hadden wat Jezus deed, geloofden in hem.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 56 \(AUDIO\)](#)

67

De laatste intocht in Jeruzalem.

De schapen en de geiten

Op de eerste dag van de week naderden zij Jeruzalem en kwamen aan te Bethfagé en Bethanië, bij de Olijfberg. Hij stuurde twee van zijn leerlingen erop uit met de opdracht: 'Ga naar het dorp dat voor u ligt, daar zult u een ezel aantreffen die vastgebonden is en waarop nog niemand gezeten heeft; maak hem los en breng hem hier. Als iemand aan u vraagt: Waarom doet u dat, zeg dan dat de heer hem nodig heeft en zij zullen hem direct aan u geven.'

Zij gingen op weg en vonden de ezel vastgebonden op het kruispunt van twee wegen. Zij maakten hem los. Er stonden echter enkele mensen die vroegen: 'Wat doet u daar met de jonge ezel; u maakt hem los?' Toen zij antwoordden zoals Jezus hen opgedragen had lieten zij hen gaan. Zij brachten de ezel bij Jezus en legden hun kleren op het dier, waarna hij erop ging zitten.

Veel mensen legden hun kleren op de weg en anderen sneden takken van de bomen en strooiden die voor hem uit. De mensen die hem voorgingen en die hem volgden, riepen: 'Hosanna, gezegend hij die komt in de naam van Jova. Gezegend is het koninkrijk van onze voorvader David en gezegend hij die komt in de naam van de allerhoogste; hosanna in de hoge.'

Op die wijze kwam Jezus in Jeruzalem aan, ging de tempel binnen, keek om zich heen en toen hij alles in zich had opgenomen vertelde hij hun deze gelijkenis: Wanneer de mensenzoon in zijn heerlijkheid komen zal en alle engelen met hem, zal hij plaatsnemen op zijn luisterrijke troon. Alle volken zullen zich voor hem verzamelen, waarna hij ze van elkaar zal scheiden zoals een schaapherder zijn schapen van de bokken scheidt. De schapen zal hij aan zijn rechterhand plaatsen en de bokken aan zijn linkerhand.

Dan zal de koning zeggen tot hen aan zijn rechterhand: Komt, door mijn vader gezegenden, beërft het koninkrijk dat vanaf het begin van de wereld voor u is bereid. Want ik had honger en u hebt mij te eten gegeven. Ik had dorst en u hebt mij te drinken gegeven. Ik was een vreemdeling en u hebt mij geherbergd. Ik was naakt en u hebt mij gekleed. Ik was ziek en u bezocht mij. Ik was in de gevangenis en u bent naar mij toe gekomen.

Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden: Heer, wanneer hebben wij u toen u honger had te eten gegeven? Of toen u dorst had te drinken gegeven? Wanneer hebben wij u als vreemdeling gezien en gehuisvest? Of u naakt gezien en u gekleed? Wanneer hebben wij u tijdens uw ziekte of in de gevangenis bezocht?

De koning zal antwoorden: Zie, ik openbaar mij aan u in alle geschapen vormen en voorwaar, ik zeg u, wat u voor de minste van mijn broeders gedaan hebt, dat hebt u voor mij gedaan. Dan zal hij tegen hen die aan zijn linkerhand staan zeggen: Verdwijnt, boze zielen, in het eeuwige vuur dat u voor u zelf gemaakt hebt, tot u zeven maal gezuiverd bent en zonder zonden zult zijn.

Want ik had honger en u hebt mij niet te eten gegeven. Ik had dorst en u hebt mij niet te drinken gegeven. Ik was een vreemdeling en u hebt mij niet geherbergd, naakt en u hebt mij niet gekleed, ik was ziek en in de gevangenis en u hebt niet naar mij omgezien.

Dan zullen zij hem antwoorden: Heer, wanneer hebben wij u hongerig, of dorstig, of als een vreemdeling of naakt, of in de gevangenis gezien en hebben u niet verzorgd?

Daarop zal hij zeggen: Ziet, ik openbaar mij aan u in alle geschapen vormen en voorwaar, ik zeg u, wat u niet gedaan hebt voor de minste van mijn broeders, dat hebt u niet voor mij gedaan.

En de wreedaards en de liefdelozen zullen gedurende lange tijdsperioden worden gestraft. Als zij geen berouw hebben zullen zij geheel vernietigd worden. De rechtvaardigen en de barmhartigen echter zullen het leven en de eeuwige vrede binnengaan.'

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 67 \(AUDIO\)](#)

69

De innerlijke Christus.

De opstanding en het leven

Toen Jezus met zijn discipelen aan de westzijde van de tempel zat, kwamen er enkele mensen voorbij die een dode op een baar naar de begraafplaats droegen en iemand zei tegen hem: ‘Meester, wanneer een mens sterft, zal hij dan weer leven?’

Hij antwoordde: ‘Ik ben de opstanding en het leven, ik ben het goede, het mooie en het ware. Als een mens in mij gelooft, zal hij niet sterven, maar eeuwig leven. Net als in Adam allen sterven, zullen allen in Christus weer levend worden.

Gezegend zijn de doden, die in mij sterven en die naar mijn voorbeeld volmaakt zijn want zij rusten van hun inspanningen en de resultaten van hun werken gaan met hen mee. Zij hebben het kwade overwonnen en zijn zuilen in de tempel van mijn God geworden. Zij zullen niet meer op weg gaan, want zij rusten in de eeuwige.

Voor hen die het kwade gedaan hebben is er geen rust, maar zij gaan naar buiten en naar binnen en ondergaan gedurende eeuwen verbeteringen tot zij volmaakt geworden zijn.

Zij die het goede gedaan hebben en volmaaktheid hebben bereikt, komen in eindeloze rust en gaan het eeuwige leven binnen. Zij rusten in het eeuwige. Op hen oefent het herhaalde sterven en geboren worden geen macht meer uit; voor hen wentelt het wiel van het eeuwige niet meer, want zij hebben het middelpunt bereikt waar eeuwige rust heerst en het middelpunt van alle dingen is God.’

Een van de discipelen vroeg hem: ‘Hoe zal een mens het koninkrijk binnengaan?’

Hij antwoordde: ‘Als u wat beneden is niet gelijk maakt aan wat boven is, en het linkse niet gelijk aan het rechtse en wat achter is niet gelijk aan wat voor is, als u niet binnengaat in het middelpunt en opgaat in de geest, zult u het koninkrijk van God niet binnengaan.’

Ook zei hij: ‘Geloof niet dat er een mens zonder dwaling is, want zelfs onder de profeten en hen die ingewijd zijn in het wezen van de Christus is het woord van de dwaling aangetroffen. Er zijn echter heel veel dwalingen die door liefde bedekt worden.’

Toen het avond geworden was, ging hij met de twaalf naar Bethanië. Want daar woonden Lazarus en Maria en Martha, die hij liefhad. Salome kwam bij hem en vroeg: ‘Heer, hoe lang zal de dood regeren?’

Daarop antwoordde hij: ‘Zolang als jullie mensen elkaar lasten opleggen en de vrouwen baren. Ik ben gekomen met het doel om een einde te maken aan de handelwijze van de achtelozen.’

Salome zei tegen hem: ‘Dan heb ik er goed aan gedaan niet te baren.’

De heer antwoordde: ‘Eet van iedere weide die goed is maar eet niet van die welke de bitterheid van de dood in zich heeft.’

En toen Salome vroeg wanneer de dingen waarnaar zij vroeg bekend zouden zijn, zei de heer: ‘Wanneer u het kleed van de vernedering met voeten zult treden en boven begeerte uit zult stijgen; wanneer de twee een zullen zijn en het mannelijke met het vrouwelijke niet meer mannelijk, noch vrouwelijk zullen zijn.’

Weer sprak hij tot een andere leerling die vroeg: ‘Wanneer zullen allen de wet gehoorzamen?’ Daarop antwoordde Jezus: ‘Wanneer de geest van God de hele aarde en het hart van iedere man en vrouw zal vervullen.

Ik zaaide de wet op de aarde en deze schoot wortel en op de gestelde tijd droeg de plant twaalf vruchten, tot voeding voor allen. Ik wierp de wet in het water en deze werd gezuiverd van alle vervuiling van het kwaad.

Ik wierp de wet in het vuur en het goud werd van alle droesem gereinigd. Ik wierp de wet in de lucht en deze werd verlevendigd door de geest van de ene levende, die alle dingen doortrekt en in ieder hart leeft.’

Hij deed veel dergelijke uitspraken voor hen die oren hadden om te horen en een ontvankelijke geest bezaten. Voor de menigte echter waren het duistere uitspraken.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 69 \(AUDIO\)](#)

71

Het zuiveren van de tempel

Het joodse paasfeest was aanstaande en Jezus ging opnieuw van Bethanië naar Jeruzalem. Daar trof hij in de tempel handelaars aan die ossen en schapen en duiven verkochten, en ook zaten er geldwisselaars. Nadat hij van zeven touwen een zweep had gemaakt, joeg hij hen allemaal de tempel uit, bevrijdde de schapen, de ossen en de duiven, verstrooide het geld van de wisselaars en wierp de tafels omver.

Hij zei tegen hen: ‘Haal dit alles weg; maak van het huis van mijn vader geen handelsplaats. Staat er niet geschreven: Mijn huis is een gebedshuis voor alle volken? U hebt er echter een rovershol van gemaakt en het met alle soorten van gruwelen vervuld.’

Hij stond niet toe dat iemand een schaal met bloed door de tempel droeg of dat enig dier gedood werd. Toen herinnerden de leerlingen zich dat er geschreven stond: De ijver voor uw huis heeft mij verteerd.

De joden zeiden tegen hem: ‘Wat geeft u ons voor teken door het doen van deze dingen?’

Jezus antwoordde: ‘Ik zeg u nogmaals: vernietig deze tempel en in drie dagen zal ik hem laten herrijzen.’

Toen zeiden de joden: ‘Zesenveertig jaren heeft de bouw van deze tempel geduurd en u wilt hem in drie dagen oprichten?’

Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam. Toen hij later uit de dood was opgestaan herinnerden de discipelen zich dat hij hun dit gezegd had, en zij geloofden de geschriften en het woord dat Jezus gesproken had.

De schriftgeleerden en priesters echter zagen en hoorden alles en waren uitermate verbaasd. Zij zochten een mogelijkheid om hem te vernietigen want zij vreesden hem, omdat zij zagen dat het hele volk naar zijn leringen luisterde.

’s Avonds ging hij de stad uit. Overdag onderwees hij in de tempel en ’s nachts verbleef hij op de Olijfberg. Het volk kwam vroeg in de morgen om hem in de tempelhoven te horen. Toen hij nu met het paasfeest in Jeruzalem was, geloofden velen in zijn naam toen zij de wonderen zagen die hij deed.

Maar Jezus vertrouwde zich niet aan hen toe, omdat hij alle mensen kende. Hij had geen verklaringen van welk mens ook nodig, want hij kende het innerlijk van een mens. Jezus, die wist dat het paasfeest aanstaande was, liet twee van zijn leerlingen de opperzaal in orde maken waar hij met zijn twaalfen de maaltijd wilde gebruiken. Ook kochten zij alles wat nodig was voor het feest dat hij daarna met hen vieren wilde.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 71 \(AUDIO\)](#)

75

Het laatste paasavondmaal

‘s Avonds kwam de meester het huis binnen waar de twaalf en hun leerlingen met elkaar waren; Petrus, Jakobus, Thomas, Johannes, Simon en Mattheüs, Andreas, Nathanaël, Jakob, Thaddeüs, Juda en Filippus en hun gezellen (ook Judas Iskariot, was er, die door de mensen tot de twaalf gerekend werd totdat hij zich zou doen kennen).

Zij droegen allemaal zuiver witte linnen gewaden want linnen is het symbool van de rechtschapenheid van de heiligen. Elk droeg ook de kleur van zijn stam. De meester echter was gekleed in zijn zuiver witte overkleed, vlekkeloos en zonder naad. Er ontstond verschil van mening over de vraag wie als de voornaamste gerekend moest worden. Hij zei tegen hen: ‘Hij die u allen dient is de voornaamste onder u.’

Jezus zei: ‘Ik verlang ernaar voor mijn lijden deze paasmaaltijd met u te gebruiken en om het herdenken van deze offerande als dienst en redding voor iedereen in te stellen. Want zie, het uur komt dat de mensenzoon overgeleverd zal worden in de handen van zondaren.’

Een van de twaalf zei: ‘Heer, ben ik het?’

Hij antwoordde: ‘Hij aan wie ik het ingedoopte brood zal geven, is het.’

Iskariot zei tegen hem: ‘Meester, zie het ongerezen brood, de verdunde wijn en de olie en de kruiden, maar waar is het lam dat Mozes voorschreef?’ (Want Judas had het lam gekocht, maar Jezus had verboden het te doden.)

En Johannes sprak in geestvervoering: ‘Ziet het lam van God, de goede herder, die zijn leven voor de schapen geeft.’

Judas werd onrustig door deze woorden want hij wist dat hij hem zou verraden. Opnieuw zei Judas echter: ‘Meester, staat er niet in de wet dat er voor het paasfeest een lam binnen de poorten geslacht moet worden?’

Jezus antwoordde: ‘Als ik aan het kruis gehangen zal zijn, dan zal inderdaad het lam geslacht zijn. Maar wee hem door wie het aan de handen van de slachters overgeleverd wordt. Het zou beter voor hem geweest zijn dat hij nooit was geboren. Voorwaar, ik zeg u, ik ben in de wereld gekomen om alle bloedoffers en

het eten van het vlees van dieren die door de mensen geslacht zijn af te schaffen.

In het begin gaf God iedereen de vruchten van de bomen, de zaden en de kruiden tot voedsel. Die mensen echter die zichzelf meer liefhadden dan God of hun medeschepsels, werden ontaard en veroorzaakten ziekten in hun lichamen terwijl zij de aarde met lust en geweld vervulden. Niet door het vergieten van onschuldig bloed maar door het leiden van een rechtschapen leven zult u de goddelijke vrede vinden.

U noemt mij de Christus van God en dat is juist, want ik ben de weg, de waarheid en het leven. Wandelt op de weg en u zult God vinden. Zoekt de waarheid en de waarheid zal u vrij maken. Leeft in het leven en u zult de dood niet zien. Alle dingen leven in God en de goddelijke geest vervult alles.

Houdt u aan de geboden. Hebt God lief met geheel uw hart en hebt uw naastelief als uzelf. Hierop berusten de wet en de profeten. En de strekking van de wet is dit: doet anderen niet aan wat u niet wilt dat anderen u aan zouden doen. Doet anderen aan wat u wilt dat zij u zouden aandoen. Gezegend zijn zij die zich aan deze wet houden, want God is in alle schepsels geopenbaard. Alle schepsels leven in God en God is in hen verborgen.'

Hierna doopte Jezus het stuk brood in de wijn en gaf het aan Judas Iskariot: 'Wat u doen wilt, doe het snel.'

Nadat hij het brood had aangenomen, verdween hij onmiddellijk in de nacht. Toen Judas Iskariot was weggegaan, zei Jezus: 'Nu wordt de mensenzoon onder zijn twaalf verheerlijkt en God wordt in hem verheerlijkt. Voorwaar, ik zeg u, zij die u ontvangen, ontvangen mij, en zij die mij ontvangen, ontvangen de vader-moeder die mij gezonden heeft. Voor u die mij volgt in de wedergeboorte van de uitverkorenen zal ik een koninkrijk toewijzen, zoals dit aan mij toegevoerd is. U die trouw geweest bent aan de waarheid zult op twaalf tronen zitten en de twaalf stammen van Israël oordelen.'

Toen zei een van hen: 'Heer, zult u het koninkrijk van Israël weer oprichten?'

Jezus antwoordde: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld; ook is wat Israël genoemd wordt, niet het hele Israël. Het goddelijke Israël bestaat uit diegenen uit ieder land die zichzelf niet besmeuren door wreedheid, die gerechtigheid betrachten, barmhartigheid liefhebben, eerbied hebben voor alle werken van God en hulp verlenen aan allen die zwak zijn en verdrukt worden.'

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 75 EN 76 \(AUDIO\)](#)

76

De voetwassing. Het nieuwe gebod.

Het offer van de goede gaven

Toen de paasmaaltijd ten einde was werden de lichten ontstoken, want het was avond. Jezus stond op van tafel, legde zijn opperkleed af en sloeg een doek om. Daarop vulde hij een kom met water en waste de voeten van elk van de viermaal twaalf. Toen droogde hij ze af met de doek die hij had omgedaan.

Een van hen zei: ‘Heer, mijn voeten zult u niet wassen.’

Jezus zei daarop: ‘Als ik u niet was, bent u geen deel van mij.’ Hij antwoordde: ‘Heer, was niet slechts mijn voeten maar ook mijn hoofd en mijn handen.’

Toen zei hij tegen hem: ‘Zij die uit het bad komen hoeven alleen nog hun voeten te wassen en dan zijn zij helemaal schoon.’

oNadat hij zijn zuiver witte naadloze overkleed had aangetrokken ging hij aan tafel zitten en zei tegen hen: ‘Begrijpt u wat ik nu voor u gedaan heb? U noemt mij heer en meester en zoals nu uw heer en meester uw voeten gewassen heeft, hoort u ook elkaars voeten te wassen. Ik heb u immers dit voorbeeld gegeven opdat u zoals ik het bij u heb gedaan, u dit ook voor elkaar zult doen.

Ik geef u een nieuw gebod: dat u elkaar en alle schepsels van God zult liefhebben. Liefde is de vervulling van de wet. Liefde komt uit God voort, en God is liefde. Wie niet liefheeft, kent God niet.

Nu bent u gezuiverd door het woord dat ik tegen u gesproken heb. Hierdoor zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u elkaar liefhebt en barmhartigheid en liefde betoont aan alle schepsels van God, vooral aan hen die zwak en verdrukt zijn en onrechtvaardig behandeld worden.

Want de aarde kent veel duistere oorden van wreedheid, pijn en leed door de zelfzucht en onwetendheid van de mens. Ik zeg u: hebt uw vijanden lief; zegent hen die u vervloeken en geeft hun licht in hun duisternis, en laat de geest van de liefde in uw harten wonen en voor allemaal overvloedig zijn. Weer zeg ik u: hebt elkaar lief en de gehele goddelijke schepping.’

Toen hij gereed was, zeiden zij: ‘Gezegend zij God.’ Luid klonk toen zijn stem,

waarop zij dichterbij kwamen en uitriepen: 'Zoals het hert verlangt naar het water, verlangt mijn ziel naar u, o God.'

Daarna bracht een van hen hem een wierookvat met gloeiende kolen en hij wierp er wierook op. Het was dezelfde wierook die zijn moeder hem op de dag van zijn openbaring gegeven had en de zoete geur vervulde het vertrek.

Jezus zette de schaal voor zich neer en achter de schaal de kelk, sloeg zijn ogen ten hemel en dankte voor de goedheid van God in alle dingen en voor allen. Daarna nam hij het ongegiste brood in zijn handen en zegende het; ook zegende hij de met water vermengde wijn.

Hij hief de aanroep aan van de zevenvoudige heilige naam, riep de driemaal heilige vader-moeder in de hemel aan om de heilige geest te zenden. Ook vroeg hij het brood te veranderen in zijn lichaam, het lichaam van de Christus, de vrucht van de wijnstok in zijn bloed, het bloed van de Christus, voor de vergeving van de zonden en het eeuwige leven voor allen die het evangelie gehoorzamen.

Toen hief hij de offerande op en zei: 'De zoon, die ook de dochter van de mensen is, wordt van de aarde opgenomen en ik zal alle mensen tot mij laten komen; dan zal aan de mensheid bekend worden dat ik door God gezonden ben.'

Toen dit alles volbracht was sprak Jezus deze woorden, terwijl hij naar de hemel keek: 'Abba-Amma, het uur is gekomen. Verheerlijk uw zoon, opdat uw zoon in u verheerlijkt worde. Ja, u hebt mij verheerlijkt; u hebt mijn hart vervuld met vuur; u hebt lampen geplaatst aan mijn rechter- en aan mijn linkerhand, zodat geen gedeelte van mijn lichaam zonder licht zou zijn. Uw liefde straalt aan mijn rechterhand en uw wijsheid aan mijn linkerhand. Uw liefde, wijsheid en kracht tonen zich in mij.

Ik heb u verheerlijkt op de aarde en ik heb het werk beëindigd dat u mij hebt opgedragen. Heilige ene, bescherm door uw naam de twaalf en hun leerlingen, die u mij gegeven hebt, opdat zij een mogen zijn zoals wij een zijn.

Toen ik met hen samen was in de wereld heb ik hen in uw naam beschermd en geen van hen is verloren gegaan. Hij immers die ons verliet, hoorde niet bij ons; toch bid ik voor hem, dat hij tot inkeer mag komen. Vader-moeder, vergeef hem, want hij weet niet wat hij doet.

En nu kom ik bij u, en dit zeg ik in de wereld opdat zij mijn vreugde in zich mogen vervullen. Ik geef hun uw woord en de wereld haat hen omdat zij niet

van de wereld zijn, zoals ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat u hen uit de wereld neemt maar dat u hen beschermt voor het kwaad, terwijl zij nog in de wereld zijn. Heilig hen door uw waarheid. Uw woord is waarheid.

Zoals u mij in de wereld gezondend hebt, zend ik hen ook in de wereld en voor hen heilig ik mijzelf, opdat zij ook geheiligd mogen worden door de waarheid. Ook bid ik niet alleen maar voor hen, maar voor allen die aan hun aantal toegevoegd zullen worden.

Ook voor de tweeënzeventig die ik uitzond en voor allen die door uw woord in de waarheid zullen geloven, opdat ook zij een mogen zijn zoals u, allerheiligste, in mij bent en ik in u. Dat zij ook een mogen zijn in u, opdat de wereld zal weten dat u mij gezondend hebt.

Heilige vader-moeder, ik wil ook dat zij die u mij gegeven hebt, ja, allen die leven, met mij zullen zijn waar ik ben, opdat zij deel mogen hebben aan de glorie die u mij gegeven hebt, want u hebt mij in allen lief en allen in mij, van voordat de fundamenten voor de wereld gelegd werden.

De wereld kent uw gerechtigheid niet, maar ik ken u en zij weten dat u mij gezondend hebt. Ik heb hun uw naam verkondigd opdat de liefde waarmee u mij liefgehad hebt, in hen zal zijn en dat de liefde van hen overvloedig uit zal gaan naar al uw schepsels, ja, naar iedereen.'

Toen hij deze woorden beëindigd had, baden zij met hem, luid, zoals hij hun geleerd had: 'Onze vader-moeder! U, die boven en in ons bent. Geheiligt zij uw heilige naam, in tweevoudige drie-eenheid. Uw koninkrijk kome tot allen in wijsheid, liefde en gerechtigheid. Uw heilige wil geschiede te allen tijde in de hemel en op aarde. Geef ons dagelijks uw heilig brood en de vrucht van de levende wijnstok.

Zoals wij trachten anderen te vervolmaken, vervolmaak ons in uw Christus. Stort uw goedheid over ons uit, opdat wij deze aan anderen mogen betonen. Verlos ons van het boze in het uur van de beproeving. Want van u is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid, vanaf het begin, nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.'

Toen nam de meester het heilige brood en brak het; hij mengde het druivensap met water en na beide gezegend te hebben en een stukje brood in de kelk te hebben gedaan, zegende hij de heilige eenheid.

Toen gaf hij het brood, dat hij geheiligd had, aan zijn discipelen en zei: 'Eet, want dit is mijn lichaam, ja, het lichaam van Christus, dat gegeven wordt voor

de redding van lichaam en ziel.’

Op dezelfde wijze gaf hij hun de wijn, die hij gezegend had, en sprak tot hen: ‘Drinkt, want dit is mijn bloed, ja het bloed van Christus, dat voor u en voor velen vergoten wordt, tot redding van ziel en lichaam.’

Toen zij allen daaraan hadden deelgenomen sprak hij tot hen: ‘Steeds als u in mijn naam samenkomt, brengt deze offerande als een herinnering aan mij. Het is het brood van het eeuwige leven en de wijn van de eeuwige redding, eet en drinkt hiervan met een zuiver hart en u zult de essentie en het leven van God ontvangen, die deel van mij zijn.’

Nadat zij een lofzang gezongen hadden stond Jezus op. Omringd door zijn apostelen en terwijl zij zich rondom hem, die hun middelpunt was, als in een heilige dans hadden opgesteld, betoonden zij hem hun vreugde. Daarop ging hij naar de Olijfberg en zijn discipelen volgden hem.

Judas Iskariot nu was naar het huis van Kajafas gegaan en zei: ‘Zie, hij heeft binnen de poorten het paasfeest gevierd met matse in plaats van met het lam. Ik kocht inderdaad een lam maar hij verbood dat het zou worden geslacht. Waarachtig, de man van wie ik het gekocht heb kan het getuigen.’

Kajafas scheurde zijn kleren en zei: ‘Waarlijk, dit is een paasfeest volgens de wet van Mozes. Hij heeft een daad begaan waarop de doodstraf staat, want het is een zware overtreding tegen de wet. Waarvoor hebben wij nog meer getuigen nodig?’

Ja, juist nu hebben twee rovers ingebroken in de tempel en het boek van de wet gestolen. Dit betekent het einde van zijn onderricht. Laten wij dit zeggen aan het volk dat hem volgt, want zij zullen ontzag hebben voor het gezag van de wet.’

Toen Judas naar buiten kwam vroeg iemand aan hem: ‘Denkt u dat ze hem ter dood zullen brengen?’

Judas antwoordde: ‘Nee, want hij zal een of ander wonder doen om zich uit hun handen te bevrijden, net zoals toen zij in de synagoge te Kapernaüm tegen hem opstonden en hem naar de rand van de berg brachten om hem met het hoofd voorover naar beneden te werpen. Is hij toen niet veilig uit hun midden ontkomen? Zeker zal hij nu ook aan hen ontsnappen en zich openlijk bekendmaken en het koninkrijk waarover hij sprak, oprichten.’

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 75 EN 76 \(AUDIO\)](#)

77

De strijd van de ziel in de hof

Toen zij naar de Olijfberg gingen zei Jezus tegen hen: ‘Vannacht zult u zich allen aan mij ergeren, want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de kudde schapen zal verstrooid worden. Als ik echter opgestaan zal zijn, zal ik u voorgaan naar Galilea.’

Simon antwoordde: ‘Al zullen allen aanstoot aan u nemen, ik echter zal niet geërgerd zijn.’

De heer zei: ‘Simon, Simon, satan heeft ernaar verlangd u te bezitten om u als tarwe te zeven. Maar ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zal wankelen; wanneer u bekeerd bent, steun dan uw broeders.’

Hij zei tegen hem: ‘Heer, ik ben bereid met u mee te gaan, zowel in de gevangenis als in de dood.’

Jezus zei: ‘Ik zeg u, Simon, vannacht zal de haan niet kraaien voordat u drie-maal geloochend zult hebben dat u mij kent.’

Na de beek Kedron overgestoken te hebben kwam Jezus met hen aan in de tuin, genaamd Gethsemane. Daar zei hij tegen zijn discipelen: ‘Gaat hier zitten, terwijl ik daar ga bidden.’ (Judas die hem verried kende die plaats ook, want Jezus trok zich daar dikwijls terug met zijn discipelen.)

Toen zei hij tegen hen: ‘Mijn ziel is uitermate bedroefd, ja ten dode toe; blijft u hier en waakt met mij.’ Hij ging wat verder en ging daar languit op de grond liggen en bad: ‘O mijn vader-moeder, als het mogelijk is laat deze kelk van mij wijken, echter niet zoals ik wil maar zoals u wilt.’

Er verscheen een engel die hem kracht gaf. Toen hij zich daarop naar zijn leerlingen begaf en hen slapend aantrof, zei hij tegen Petrus: ‘Kon u dan niet een uur met mij waken? Waakt en bidt opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig maar het vlees is zwak.’

Voor de tweede keer ging hij weg en bad: ‘O, mijn vader-moeder, als deze kelk niet van mij wijken kan tenzij ik hem leegdrink, zal uw wil geschieden.’ In zijn zieleangst bad hij al vuriger; zijn zweet viel als grote bloeddruppels op de aarde. Toen hij weer bij hen kwam trof hij hen opnieuw slapend aan,

want zij konden hun ogen niet openhouden. Weer ging hij weg en bad voor de derde keer, waarbij hij zei: ‘O, mijn vader-moeder, niet mijn wil maar uw wil geschiede, op aarde zowel als in de hemel.’

Toen kwam hij bij zijn discipelen en zei: ‘Slaapt nu voort en neemt uw rust; ziet, het uur is nabij dat de mensenzoon wordt overgeleverd in de handen van zondaren. Staat op, laat ons gaan; ziet, hij is dichtbij die mij verraadt.’

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 77 EN 78 \(AUDIO\)](#)

78

Het verraad van Judas Iskariot

Terwijl Jezus nog sprak kwam er een menigte aan en Judas, die Iskariot genoemd werd, liep voor hen uit. Judas had van de hogepriesters en farizeeën een troep soldaten en beambten meegekregen en kwam daar nu aan met lantaarns en toortsen en wapens.

Jezus, die alles wist wat met hem gebeuren zou, stapte naar voren en zei tegen hen: 'Wie zoekt u?'

Zij antwoordden: 'Jezus van Nazareth.'

Jezus zei tegen hen: 'Ik ben het.'

Nadat hij tegen hen had gezegd: Ik ben het, weken zij terug en vielen op de grond. Toen zij opstonden vroeg hij hun opnieuw: 'Wie zoekt u?'

Zij zeiden: 'Jezus van Nazareth.'

Jezus antwoordde: 'Ik ben het', en toen zij dat hoorden, weken zij weer terug en vielen opnieuw. Nadat zij opgestaan waren, zei hij opnieuw: 'Wie zoekt u?'

Zij zeiden: 'Jezus van Nazareth.'

Jezus antwoordde: 'Ik heb u gezegd dat ik het ben. Als u dus mij zoekt, laat deze dan gaan.'

Hij die hem verried, had hun een teken gegeven en gezegd: 'Wie ik zal kussen, is het; grijpt hem.' Daarop ging hij naar Jezus zei: 'Gegroet, meester', en kuste hem.

Jezus zei tegen hem: 'Vriend, waarom bent u hier gekomen? Verraadt u de mensenzoon met een kus?'

Toen zei Jezus tegen de hogepriesters, tempeldienaren en de oudsten, die meegekomen waren: 'Waarom komt u als voor een dief, met stokken en zwaarden? Toen ik dagelijks bij u in de tempel was hebt u geen vinger naar mij uitgestoken, maar dit is uw uur en de macht van de duisternis.'

Toen kwamen zij dichterbij en grepen Jezus. Simon Petrus trok zijn zwaard

en sloeg een dienaar van de hogepriester een oor af. Daarop zei Jezus tegen hem: 'Doe uw zwaard in de schede; allen die het zwaard trekken, zullen door het zwaard vergaan.' Jezus raakte het oor aan en genas de man.

Hij zei tegen Petrus: 'Denkt u dat ik mijn vader-moeder niet om hulp kan bidden? Hij zou mij ogenblikkelijk twaalf legioenen engelen zenden. Maar hoe zouden dan de geschriften vervuld worden, die zeggen dat het aldus moet zijn?'

Toen lieten alle discipelen hem in de steek en vluchtten. Zij die Jezus gegrepen hadden leidden hem weg naar Kajafas, de hogepriester. Maar eerst brachten zij hem voor Annas, omdat deze de schoonvader was van Kajafas die voor dat jaar hogepriester was. Kajafas was degene die aan de joden de raad had gegeven dat het nuttig was dat een mens stierf voor de zonden van het volk.

De schriftgeleerden en de oudsten waren bijeen maar Petrus, Johannes, Simon en Juda waren hen gevolgd tot in het paleis van de hogepriester, waar zij bij de dienaren zaten om de afloop te zien. Zij hadden een vuur in het midden van de binnenhof aangestoken en toen zij bij elkaar zaten, zat Petrus bij hen neer en verwarmde zich, terwijl ook Simon zich bij hem voegde. Maar een dienstmaagd zag hem bij het vuur zitten en keek hem oplettend aan. Toen zei zij: 'Deze man was ook bij hem.'

Hij ontkende het: 'Vrouw, ik ken hem niet.'

Kort daarna zag een ander hem en zei: 'U hoort ook bij hen.'

Daarop zei Simon: 'Man, ik ben het niet.'

Nog geen uur daarna zei een ander: 'Waarachtig, deze man was bij Jezus van Nazareth; zijn uitspraak verradt hem.' o De derde keer ontkende Simon het en bezwoer: 'Ik ken die man niet.'

En onmiddellijk, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan. En de heer keerde zich om en keek Simon aan. Simon herinnerde zich de woorden van de heer, waarmee hij tegen hem gezegd had: 'Eer de haan vandaag kraait, zult u mij driemaal verloochend hebben.' En Simon ging naar buiten en weende bitter.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 77 EN 78 \(AUDIO\)](#)

81

Het Romeinse proces voor Pilatus

Toen brachten zij Jezus van Kajafas naar de rechtszaal, naar Pontius Pilatus, de stadhouder. Het was vroeg in de morgen en zelf gingen zij de rechtszaal niet binnen, opdat zij niet verontreinigd zouden worden en het paasfeest konden vieren.

Pilatus ging naar hen toe en vroeg: 'Waarvan beschuldigt u deze man?'

Zij antwoordden: 'Als hij geen booswicht zou zijn zouden wij hem niet aan u overgeleverd hebben. Wij hebben een wet en volgens die wet moet hij sterven omdat hij de gebruiken en rituelen die Mozes ons overgeleverd heeft, veranderen wil. Hij riep zich zelfs uit tot de zoon van God.'

Toen zei Pilatus tegen hen: 'Neem hem mee en berecht hem volgens uw wet.' Hij wist immers dat zij hem uit nijd overgeleverd hadden.

Toen zeiden de joden tegen hem: 'Het is ons niet toegestaan iemand ter dood te brengen.' Aldus werd bewaarheid wat Jezus gezegd had omtrent de dood die hij sterven zou. Zij beschuldigden hem ook nog van andere zaken: 'Wij hebben ontdekt dat deze man het volk opruipt en verbiedt om de keizer schatting te betalen, en dat hij zegt dat hij zelf Christus, een koning is.'

Toen ging Pilatus de rechtszaal weer binnen en zei tegen Jezus: 'Bent u de koning van de joden?' Jezus antwoordde: 'Zegt u dit uit uzelf, of hebben anderen u dit over mij gezegd?'

Pilatus antwoordde: 'Ben ik een jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben u aan mij overgeleverd; wat hebt u gedaan?'

Jezus antwoordde: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld; als mijn koninkrijk van deze wereld zou zijn zouden mijn knechten gevochten hebben, opdat ik niet aan de joden overgeleverd zou worden; mijn koninkrijk nu, is niet van hier.'

Pilatus zei tegen hem: 'Dus u bent toch een koning?'

Jezus antwoordde: 'U zegt het, ja, een koning ben ik. Hiertoe werd ik geboren en ik ging in de wereld om te getuigen van de waarheid. Iedereen die de waar-

heid herkent, hoort mijn stem.'

Pilatus zei tegen hem: 'Wat is waarheid?'

Jezus antwoordde: 'De waarheid is uit de hemel.'

Pilatus zei: 'Dan is er geen waarheid op aarde.'

Jezus zei tegen Pilatus: 'Neemt u maar aan dat de waarheid op aarde onder hen is, die haar ontvangen en gehoorzamen. Zij die rechtvaardig oordelen, zijn deel van de waarheid.'

Toen hij dit gehoord had ging hij weer naar buiten naar de joden en zei tegen hen: 'Ik vind hem in het geheel niet schuldig.'

Toen Jezus door de hogepriesters en oudsten beschuldigd werd, antwoordde hij hun niet. Toen zei Pilatus tegen hem: 'Hooft u niet wat zij allemaal tegen u inbrengen?'

Hij antwoordde hem niet zodat de stadhouder zich erg verbaasde. Opnieuw zei hij tegen hen: 'Ik vind hem in het geheel niet schuldig.'

Nu werden zij nog kwader en zeiden: 'Hij stookt het volk op terwijl hij al onderwijzend door het hele joodse rijk trekt, beginnend te Galilea en ook hier.'

Toen Pilatus hoorde over Galilea vroeg hij of deze man een Galileeër was. Zodra hij te weten kwam dat deze man binnen het rechtsgebied van Herodes viel, zond hij hem naar Herodes, die in die periode ook in Jeruzalem was. Toen Herodes Jezus zag was hij heel verheugd want hij had hem al lang willen zien, omdat hij veel over hem gehoord had. Ook hoopte hij een wonder van hem te zien.

Vervolgens ondervroeg hij hem langdurig maar hij antwoordde hem niet. De hogepriesters en schriftgeleerden die daar stonden beschuldigden hem van alles en nog wat en veel valse getuigen legden hem dingen ten laste waarover hij niets wist. Herodes en zijn soldaten hoonden en bespotten hem. Zij kleedden hem in een prachtig gewaad en zonden hem weer naar Pilatus terug. En op die dag werden Pilatus en Herodes vrienden, want voordien leefden zij in vijandschap met elkaar.

Pilatus ging opnieuw de rechtszaal binnen en zei tegen Jezus: 'Waar komt u vandaan?'

Jezus gaf hem geen antwoord. Toen zei Pilatus: ‘Spreekt u niet tegen mij? Weet u niet dat ik de macht heb u te kruisigen en de macht om u vrij te laten?’

Jezus antwoordde: ‘U zou geen enkele macht over mij hebben, tenzij die u van boven gegeven zou zijn. Hij die mij aan u heeft overgeleverd, beging een grotere zonde dan u.’

Van dat ogenblik af trachtte Pilatus hem vrij te krijgen maar de joden riepen: ‘Als u deze man vrij laat, bent u geen vriend van de keizer; hij die zichzelf voor koning uitgeeft, staat op tegen de keizer.’

Pilatus riep de hogepriesters en de leiders van het volk bijeen. Toen hij op de rechterstoel zat zond zijn vrouw hem een boodschap: ‘Heb toch niets te doen met deze rechtvaardige mens, want ik heb vannacht in een droom deze dag doorleden.’

Pilatus zei tegen hen: ‘U hebt deze man bij mij gebracht als iemand die het volk misleidt en ziet, ik heb hem voor u verhoord en in deze man niets aangetroffen over de dingen waarvan u hem beschuldigt. Ook Herodes niet, want ik zond u naar hem en ziet, niets waarvoor hij de dood zou verdienen, is in hem gevonden. Maar u hebt een gebruik dat ik op het paasfeest iemand zou vrijlaten; zal ik daarom de koning van de joden vrijlaten?’

Toen schreeuwden ze allemaal opnieuw: ‘Niet deze man, maar Barabas.’ Barabas was een rover die wegens ordeverstoring in de stad en voor moord in de gevangenis was gezet.

Pilatus, die Jezus wilde vrijlaten, sprak weer tegen hen: ‘Wie van de twee zal ik vrijlaten, Jezus Barabas of Jezus die de Christus genoemd wordt?’

Zij zeiden: ‘Barabas.’

Daarop zei Pilatus tegen hen: ‘Wat moet ik dan doen met Jezus die de Christus wordt genoemd?’

Zij riepen allemaal: ‘Kruisig hem! Kruisig hem!’

De stadhouder vroeg: ‘Wat voor kwaad heeft hij gedaan?’

Zij schreeuwden alleen maar nog luider: ‘Kruisig hem! Kruisig hem!’

Pilatus sprak opnieuw: ‘Ziet, ik breng hem weer bij u, opdat u zult weten

dat ik geen schuld bij hem vind.’ En opnieuw schreeuwden zij: ‘Kruisig hem! kruisig hem!’

Voor de derde keer vroeg Pilatus hun: ‘Waarom? Wat voor kwaad heeft hij gedaan? Ik heb niets aangetroffen waarvoor hij de dood verdient. Ik zal hem daarom laten geselen en dan vrijlaten.’

Met luid geschreeuw eisten zij dat hij gekruisigd zou worden. Hun stemmen en die van de hogepriesters zegevierden. Toen Pilatus zag dat hij niets bereikte maar dat er veeleer oproer ontstond, waste hij ten aanschouwe van de menigte zijn handen met water en zei: ‘Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige; het is voor uw rekening.’

Eenstemmig antwoordde het volk: ‘Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.’ Daarop gaf Pilatus bevel dat het zou zijn zoals zij eisten. En hij gaf Jezus over aan hun willekeur.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 81, 82 EN 83 \(AUDIO\)](#)

82

De kruisiging

Toen liet hij Barabas vrij en nadat hij Jezus had laten geselen leverde hij hem uit om gekruisigd te worden. De soldaten van de stadhouder brachten Jezus naar het raadhuis waar toen alle soldaten met hem samen waren. Zij trokken hem een purperen mantel aan. Ook vlochten zij een kroon van doornen die zij op zijn hoofd zetten. Daarna gaven zij hem een rietstok in zijn rechterhand, bogen hun knie voor hem en bespotten hem: 'Heil u, koning van de joden.'

Toen kwam Jezus naar buiten met de doornenkroon op en in de purperen mantel. Pilatus zei tegen hen: 'Ziet de mens.'

Toen de hogepriesters en de leiders van het volk hem zo zagen schreeuwden zij: 'Kruisig hem! kruisig hem!'

Pilatus zei: 'Neemt u hem en kruisigt hem, want ik vind geen schuld in hem.' Zij bespuwden hem en met de rietstaf sloegen zij hem op zijn hoofd. En nadat zij de spot met hem gedreven hadden, trokken zij zijn mantel uit, deden hem zijn eigen kleren aan en leidden hem weg om gekruisigd te worden.

Toen zij hem wegleidden, hielden zij een zekere Simon van Cyrene aan die van het veld kwam, en zij lieten hem het kruis achter Jezus aan dragen. Een grote menigte volgde hem waaronder vrouwen, die weenden en klaagden over zijn lot.

Maar Jezus, die zich naar hen keerde, zei: 'Dochters van Jeruzalem, huilt niet om mij, maar om uzelf en uw kinderen. Want ziet, de dagen komen waarin u zult zeggen: Gezegend zijn de onvruchtbaren en de schoot die nooit heeft gebaard en de borsten die nooit gezoogd hebben. Dan zullen zij tot de bergen zeggen: Valt op ons, en tot de heuvels: Bedekt ons. Want als zij dit het groene hout aandoen, wat zal er dan met het dorre gebeuren?'

Er werden met hem nog twee misdadigers meegevoerd om ter dood te worden gebracht. En toen zij bij een plaats genaamd Calvarië en Golgotha gekomen waren, dat wil zeggen 'schedelplaats', kruisigden zij hem. De misdadigers hingen zij rechts en links van hem.

Het was drie uur toen zij hem kruisigden. Zij gaven hem azijn met gal ver-

mengd te drinken maar toen hij daarvan geproefd had wilde hij het niet drinken. Jezus zei: ‘Abba-Amma, vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen.’

Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen zij zijn kleren en deelden die in vieren, voor elke soldaat een deel. Zijn overkleed echter had geen naad en was in een stuk geweven. Daarom zeiden zij: ‘Laten we dit niet verscheuren maar er om loten voor wie het zal zijn.’

De soldaten deden deze dingen, zodat wat geschreven was vervuld zou worden: ‘Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en om mijn overkleed hebben zij geloot.’ De soldaten bewaakten hem terwijl zij op de grond zaten. Er was een opschrift boven hem aangebracht in het Grieks, Latijn en Hebreeuws: ‘Dit is de koning van de joden’.

Dit opschrift nu werd ook door veel joden gelezen, want de plaats waar Jezus gekruisigd was, lag dichtbij de stad, en het was immers in het Hebreeuws, het Grieks en het Latijn geschreven.

Toen zeiden de hogepriesters van de joden tegen Pilatus: ‘Schrijf niet ‘de koning van de joden’, maar dat hij zegt dat hij de koning van de joden is.’

Pilatus antwoordde: ‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.’

Een van de gekruisigde misdadigers bespote hem: ‘Als u de Christus bent, verlos uzelf en ons.’

De andere sprak hem bestraffend toe: ‘Vreest u God niet, nu u dezelfde straf ondergaat? Wij zijn terecht veroordeeld want wij krijgen ons verdiende loon maar deze man heeft niets kwaads gedaan.’

Hij zei tegen Jezus: ‘Heer, gedenk mij als u in uw koninkrijk gekomen bent.’

Jezus antwoordde: ‘Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, heden zult u met mij in het paradijs zijn.’

Vorbijgangsters beschimpten hem, schudden hun hoofd en zeiden: ‘U, die de tempel wilde vernietigen en deze in drie dagen weer wilde opbouwen, red uzelf. Als u de zoon van God bent, kom dan van het kruis af.’

Ook de hogepriesters bespotten hem, terwijl de schriftgeleerden en oudsten zeiden: ‘Hij redde een lam maar zichzelf kan hij niet redden. Als hij de koning van Israël is kan hij nu van het kruis afkomen en wij zullen hem geloven. Hij

heeft op God vertrouwd, laat die hem dan redden, als hij hem tenminste hebben wil. Hij heeft immers gezegd: Ik ben de zoon van God.'

De woekeraars en de handelaren in dieren en vogels zeiden: 'U die de handelaren in ossen, schapen en duiven uit de tempel joeg bent zelf slechts een schaap dat geofferd wordt.'

Vanaf het zesde uur tot het negende uur werd het in het hele land donker, en sommigen omstanders staken hun toortsen aan, want het was erg donker. Ongeveer te zes uur riep Jezus met luide stem: 'Eli, Eli, lama sabachthani?' Dat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'

Er waren omstanders die dit hoorden en zeiden: 'Deze man roept om Elias'; anderen zeiden: 'Hij roept de zon aan.'

De overigen zeiden: 'Laat maar, we zien wel of Elias komt om hem te verlossen.'

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Kleopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en bij haar de leerling die hij liefhad, zei hij tegen zijn moeder: 'Vrouw, zie uw zoon.' Tegen de leerling zei hij: 'Zie uw moeder.' Vanaf dat moment nam de leerling haar op in zijn huis.

Daarna zei Jezus, die wist dat alles nu volbracht was, opdat wat geschreven was vervuld zou worden: 'Ik heb dorst.' Zij vulden een spons met azijn uit een vat, deden die op een hysopstengel en brachten deze naar zijn lippen.

Jezus riep met luider stem: 'Abba-Amma, in uw handen beveel ik mijn geest.'

Toen Jezus de azijn gedronken had, riep hij luid: 'Het is volbracht!' en terwijl hij het hoofd boog, gaf hij de geest.

En het was negen uur. Zie, er flitsten bliksems en er klonken geweldige donderslagen; de scheidingsmuur van het heilige der heiligen, waarvoor de voorhang hing, viel naar beneden, scheurde in tweeën. Ook beefde de aarde en spleten de rotsen. Toen de hoofdman over honderd en alle anderen die Jezus bewaakten de aardbeving voelden en zagen wat er gebeurde waren zij bang en zeiden: 'Waarlijk, deze was een zoon van God.'

Er waren ook veel vrouwen die hem van Galilea gevolgd waren en die hem dienden. Onder hen was Maria, de moeder van Jakobus en Jozef, en de moe-

der van de kinderen van Zebedeüs, en zij klaagde: ‘Het licht van de wereld is voor onze ogen verborgen; de heer, onze geliefde, is gekruisigd.’

De joden verzochten Pilatus, dat de beenderen zouden worden gebroken en de lichamen weggehaald zouden worden. Want deze mochten gedurende de sabbat niet aan het kruis zouden blijven, omdat het de voorbereiding was voor de sabbat van Pasen.

De soldaten braken de beenderen van de beiden die met hem gekruisigd waren. Maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat hij al gestorven was, braken zij zijn beenderen niet. Een van de soldaten echter doorstak met een speer zijn hart, waar onmiddellijk water en bloed uitstroomde.

Hij die het gezien heeft, heeft het getuigd en zijn getuigenis is waarachtig. Weet dat hij de waarheid spreekt zodat u het ook geloven kunt. Want dit alles is gebeurd volgens de geschriften: ‘Geen been van hem zal gebroken worden’, en ook: ‘In het midden van de week zal de messias afgenomen worden.’

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 81, 82 EN 83 \(AUDIO\)](#)

83

De begrafenis van Jezus

Toen de avond gevallen was kwam Jozef van Arimathea, een eerbaar raadslid die ook het koninkrijk van God verwachtte, bij Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. (Hij was een goed en rechtvaardig man en was het met het besluit en de daden van de raad niet eens.) o Het verwonderde Pilatus dat hij al gestorven was en hij riep de hoofdman over honderd, en vroeg hem of hij inderdaad al dood was.

Toen dit door de hoofdman bevestigd werd gaf hij het lichaam aan Jozef. Daarop heeft deze het lichaam van Jezus (van het kruis) afgehaald. Nicodemus kwam ook, die eerder 's nachts bij Jezus gekomen was; hij bracht een mengsel van mirre en aloë, ongeveer honderd pond, mee. Zij wikkelden het lichaam van Jezus in linnen doeken samen met de specerijen, zoals bij de joden gebruikelijk is bij het begraven.

Op de plaats waar hij was gekruisigd was er een tuin en in die tuin bevond zich een nieuw graf waarin nog niemand lag. Zij legden Jezus daarin en ongeveer aan het begin van de tweede nachtwake begroeven zij hem. Zij deden dit omdat het de dag van de voorbereiding (voor het paasfeest) van de joden was en de grafspelonk dichtbij was.

Maria Magdalena, de andere Maria, en Maria, de moeder van Jozef, zagen waar hij in gelegd was. Bij dat graf hielden zij toen drie dagen en drie nachten de wacht. De vrouwen die met hem uit Galilea gekomen waren volgden later met lampen in hun handen. Zij zagen het graf en hoe het lichaam werd bijgezet en zij klaagden en weenden om hem. Zij keerden terug en rustten de volgende dag omdat het een feestdag was.

De dag daarop bereidden zij geurige kruiden en zalven en wachtten op het einde van de sabbat. De dag daarop kwamen de hogepriesters en de farizeeën bij Pilatus en zeiden: 'Heer, wij herinneren ons dat die bedrieger toen hij nog leefde heeft gezegd: Na drie dagen zal ik weer opstaan. Geef daarom bevel dat het graf bewaakt wordt tot na de derde dag, anders komen 's nachts zijn discipelen die hem weghalen. Die zeggen dan tegen het volk: Hij is uit de dood opgestaan. Dan zou het laatste bedrog nog erger zijn dan het eerste.'

Pilatus antwoordde: 'U kunt een wacht krijgen. Gaat uw gang; beveiligt alles zo goed als u kunt.' Zij gingen ernaartoe, verzegelden de ingang van het graf en zetten er een wacht bij tot de drie dagen verstreken zouden zijn.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 81, 82 EN 83 \(AUDIO\)](#)

84

De opstanding van Jezus

Bij het aanbreken van de eerste dag van de week, na afloop van de sabbat, ging Maria Magdalena met de specerijen die zij bereid had naar het graf. Zij was vergezeld van anderen. Onderweg zeiden zij tot elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de grafkelder wegrollen?' Want hij was groot.

Toen zij echter bij het graf kwamen zagen zij dat de steen weggerold was. Want zie, er was een sterke aardbeving en er was een engel uit de hemel neergedaald die de steen van de deur had weggerold en erop zat. Zijn aangezicht was als een bliksem en zijn kleren waren wit als sneeuw.

Van angst sidderden de wachters en verstijfden als doden. De engel zei tegen de vrouwen: 'Vreest niet, want ik weet dat u Jezus zoekt, die gekruisigd is. Hij is niet hier want hij is opgestaan, zoals hij zei. Komt, ziet de plaats waar de heer gelegen heeft. Gaat dan snel naar zijn discipelen en zegt hun dat hij uit de dood is opgestaan. Ziet, hij gaat u voor naar Galilea; daar zult u hem zien; ik heb het u gezegd.'

Zij gingen de grafkelder binnen waar zij het lichaam van Jezus niet aantroffen. Daarop liepen zij snel naar Simon Petrus en de andere discipel die Jezus liefhad en zeiden: 'De heer is uit de grafkelder weggenomen en wij weten niet waar zij hem gelegd hebben.'

Haastig liepen ze naar de grafkelder. Toen zij naar binnen keken zagen zij de linnen doeken liggen. Maar de doek die zij om zijn hoofd gebonden hadden lag niet bij de linnen doeken maar was afzonderlijk opgerold.

Toen zij daar stonden en niet wisten wat ervan te denken, kwamen er twee engelen in schitterend witte gewaden bij hen die zeiden: 'Waarom zoekt u de levenden bij de doden? Hij is niet hier; hij is opgestaan en hij gaat u voor naar Galilea, daar zult u hem zien. Herinnert u zich niet dat hij, toen hij nog in Galilea was, tegen u gezegd heeft dat de mensenzoon gekruisigd moest worden en dat hij na de derde dag weer zou opstaan?'

Zij herinnerden zich deze woorden. Daarop gingen de vrouwen snel weg van de grafkelder, beverig en vol angst. Tijdens de aardbeving waren de graven opengegaan en veel gestorven heiligen werden opgewekt en kwamen na zijn opstanding uit hun graven. Zij gingen de stad in en verschenen aan velen.

Maria stond wenend buiten de grafkelder; weer bukte zij zich en keek in de grafkelder. Daar tonden twee engelen in witte gewaden, een aan het hoofdeinde en de andere aan het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus gelegen had. Zij vroegen haar: 'Vrouw, waarom weent u?'

Zij antwoordde: 'Omdat zij mijn heer weggenomen hebben en ik niet weet waar zij hem gelegd hebben.' Toen zij dit had gezegd keerde zij zich om en zag iemand staan maar wist niet dat het Jezus was. Jezus vroeg haar: 'Vrouw, waarom treurt u? Wie zoekt u?' Zij, denkend dat het de tuinman was, zei: 'Heer, als u hem hebt weggedragen, vertel mij dan waar u hem gelegd hebt en ik zal hem meenemen.'

Jezus zei tegen haar: 'Maria.'

Zij keerde zich om en zei tegen hem: 'Rabbouni', dat wil zeggen: meester.

Jezus zei tegen haar: 'Raak mij niet aan, want ik ben nog niet opgegaan naar mijn vader-moeder, maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik ga op naar mijn vader-moeder en naar uw vader-moeder, naar mijn God en naar uw God.'

Maria Magdalena vertelde de discipelen dat zij de heer gezien had en dat hij deze dingen tot haar gezegd had en ook dat hij haar had opgedragen zijn opstanding uit de doden te verkondigen.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 84 EN 85 \(AUDIO\)](#)

85

Jezus verschijnt aan twee discipelen in Emmaüs

Twee van hen gingen dezelfde dag naar een dorp genaamd Emmaüs dat ongeveer twee uur lopen van Jeruzalem verwijderd lag. Zij bespraken alles wat er gebeurd was met elkaar. Terwijl zij samen overlegden kwam Jezus bij hen en liep met hen mee. Zij zagen hem wel maar waren niet in staat hem te herkennen. Hij vroeg hun: 'Waarover spreekt u met elkaar terwijl u uw weg vervolgt en waarom bent u zo bedroefd?'

Een van hen, Kleopas, antwoordde: 'Bent u dan een vreemdeling in Jeruzalem en weet u niets over de gebeurtenissen van de laatste dagen?'

Hij vroeg daarop: 'Welke gebeurtenissen?'

Zij zeiden tegen hem: 'Wij hebben het over Jezus van Nazareth die een profeet was, machtig in woord en daad voor God en al het volk. Hij werd door de hogepriesters en de oversten overgeleverd om ter dood te worden veroordeeld en om hem te kruisigen. Maar wij vertrouwden erop dat hij het zou zijn die Israël verlossen zou, en nu is het al drie dagen geleden dat al deze dingen gebeurden.'

Ook verbaasden wij ons over een paar vrouwen, ook van onze gemeenschap, die al snel bij het graf waren. Zij hebben ons in verwarring gebracht want toen zij zijn lichaam niet vonden zeiden zij dat zij engelen gezien hadden die hun vertelden dat hij leefde. Er zijn toen enkelen van ons naar het graf gegaan en troffen alles aan zoals de vrouwen het gezegd hadden maar zij zagen hem niet.'

Toen zei hij tegen hen: 'O, dwazen en kleingelovigen, die nog steeds niet gelooft wat de profeten gezegd hebben. Moest Christus niet al deze gebeurtenissen ondergaan en dan ingaan in zijn heerlijkheid?'

En aanvangend met Mozes en alle profeten verklaarde hij hun alles uit de geschriften wat op hem betrekking had. Zij naderden het dorp waarnaar zij op weg waren en hij deed alsof hij verder wilde gaan. Maar zij vroegen hem dringend te blijven: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag is ten einde.' Toen ging hij met hen mee en bleef bij hen. Toen hij met hen aan tafel zat

nam hij brood en wijn, dankte ervoor, zegende het, brak het en gaf het aan hen. Daarop herkenden zij hem maar hij verdween uit hun gezicht.

Zij zeiden: ‘Brandde ons hart niet in ons toen hij onderweg met ons sprak en hij ons de geschriften uitlegde?’

Daarop keerden zij naar Jeruzalem terug en troffen de twaalf met elkaar en ook anderen die bij hen waren en zij zeiden: ‘De heer is inderdaad opgestaan en is aan Simon verschenen.’ Alles wat onderweg gebeurd was vertelden zij en vooral hoe hij bij het breken van het brood door hen herkend was. Onderweg naar Emmaüs hadden enkele wachters in de stad aan Kajafas gemeld wat er was gebeurd.

Zij beraadslaagden toen met de oudsten en zeiden: ‘Zie eens, terwijl de soldaten sliepen, hebben een paar discipelen zijn lichaam weggehaald. Is Jozef van Arimathea ook niet een van zijn discipelen? Daarom vroeg hij het lichaam van Jezus aan Pilatus, zodat hij het in zijn eigen tuin en in zijn eigen graf kon begraven.

Laten wij daarom geld geven aan de soldaten en hun zeggen: Zegt dat zijn discipelen ’s nachts gekomen zijn en hem gestolen hebben, terwijl wij sliepen. Als dit de stadhouder ter ore komt zullen wij hem overreden en u beschermen.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 84 EN 85 \(AUDIO\)](#)

86

Jezus verschijnt in de tempel en de bloedoffers houden op

Dezelfde dag, ten tijde van de offerande in de tempel verscheen er tussen de handelaren in dieren en vogels iemand, gekleed in een wit gewaad, stralend als licht en in zijn handen had hij een zweep met zeven knopen. Toen zij hem zagen vluchtten kopers en verkopers want zij waren bang en sommigen vielen voor dood neer. Zij herinnerden zich immers hoe Jezus hen voor zijn dood op dezelfde manier de tempel had uitgedreven.

Er waren er die zeiden dat zij een geest gezien hadden. En anderen dat zij de gekruisigde hadden gezien en dat hij uit de doden opgestaan was. Op die dag werden de offeranden in de tempel gestaakt, want ze waren allemaal bevreesd en er was niemand die kopen of verkopen wilde maar wat meer is, zij lieten hun slachtoffers vrij.

De priesters en oudsten lieten een bericht verspreiden dat zij die het gezien hadden, dronken waren en eigenlijk niets gezien hadden. Maar velen bevestigden dat zij hem met hun eigen ogen gezien hadden en de zweep op hun rug hadden gevoeld maar niet in staat waren om tegenstand te bieden. Toen sommigen van de stoutmoedigsten onder hen hun handen uitstrekten, konden zij de gestalte die zij zagen echter niet grijpen en ook de zweep niet die hen kastijdde.

Vanaf dat moment geloofden zij in Jezus, dat hij van God gezonden was om de verdrukten te verlossen en hen die gebonden waren, te bevrijden. Daarop bekeerden zij zich en misdroegen zich niet meer. Aan anderen verscheen hij in liefde en barmhartigheid en genas hen door zijn aanraking en verloste hen uit de handen van de vervolger.

Er werden veel dergelijke dingen over hem bericht en veel mensen zeiden: 'Waarlijk, het koninkrijk van God is gekomen.'

Ook verschenen sommigen van hen die gestorven en herrezen waren toen Jezus uit de dood verrees. Veel mensen in de heilige stad zagen hen en de bozen werden door grote angst bevangen maar licht en vreugde werden deel van de rechtvaardigen van hart.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 86 EN 87 \(AUDIO\)](#)

87

Jezus verschijnt aan de twaalf

's Avonds op de eerste dag van de week, toen de discipelen bijeen waren met gesloten deuren uit angst voor de joden, verscheen Jezus. Hij stond in hun midden en zei:

'Vrede zij met u.' Maar zij waren bang en dachten dat zij een geest zagen.

Hij zei tegen hen: 'Zie, ik ben het, zoals u mij vroeger hebt gezien. Een geest kan inderdaad in vlees en beenderen verschijnen, zoals u mij ziet. Kijk naar mijn handen en voeten, betast ze en kijk ernaar.'

En terwijl hij zo sprak toonde hij hun zijn handen en zijn hart. Toen waren de discipelen verheugd dat zij de heer zagen. Een van de discipelen, Thomas, Didymus genaamd, had immers gezegd: 'Tenzij ik in zijn handen de littekens van de spijkers zie en met mijn hand zijn hart voel, zal ik niet geloven.'

Toen zei hij tegen Thomas: 'Zie mijn handen, mijn hart en mijn voeten, kom hier met uw handen en wees niet ongelovig maar gelovig.'

Thomas antwoordde: 'Mijn heer en mijn God.' Jezus zei tegen hem: 'Thomas, omdat u mij gezien hebt gelooft u; gezegend zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven.'

Toen zei Jezus weer tegen hen: 'Vrede zij met u, zoals Abba-Amma mij heeft gezonden, aldus zend ik u.'

Terwijl hij dit zei, blies hij op hen en zei: 'Ontvangt de heilige geest, predikt het evangelie en verkondigt aan alle volken de opstanding van de mensenzoon. Onderwijst de heilige wet van de liefde die ik u gegeven heb. Wie zijn misdragingen opgeeft, hem zijn zij vergeven en wie in zijn zonden volhardt zal niet vergeven worden.

Doopt hen die geloven en berouw hebben, zegent en zalft hen en offert de zuivere gave van de vruchten van de aarde die ik voor u heb vastgelegd als een herinnering aan mij.

Let wel, ik heb mijn lichaam en mijn bloed gegeven om aan het kruis geofferd te worden, ter verlossing van de wereld uit zonde tegen de liefde en uit de bloedoffers en feestmalen van het verleden.

U zult het brood van het leven en de wijn van de verlossing als een zuivere offerande met wierook offeren zoals over mij geschreven staat. U zult daarvan eten en drinken, als herinnering dat ik allen die in mij geloven, verlost heb van de slavernij van uw voorvaderen.

Want zij die van hun buik een god maakten, offerden de onschuldige schepsels van de aarde aan hun goden, in plaats van de dierlijke natuur in zichzelf. Door het eten van hun vlees en het drinken van hun bloed tot hun eigen verderf, verwoestten zij hun lichamen en verkortten hun dagen, zoals de ongelovigen die de waarheid niet kenden, of die haar wel kennende, de waarheid in een leugen veranderd hebben.

Zoals ik u zend, zendt u ook anderen om deze dingen in mijn naam uit te voeren', en hij legde zijn handen op hen. Net als de apostelen wijdde hij de profeten, evangelisten en herders tot een heilig priesterschap. Daarna legde hij zijn handen op hen die zij tot diakens gekozen hadden, een voor ieder van de viervoudige twaalf.

Deze zijn gekozen voor het bestuur en de leiding van de universele kerk, opdat allen op hun plaats vervolmaakt worden in de eenheid van het lichaam van Christus.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUKKEN 86 EN 87 \(AUDIO\)](#)

90

Wat is waarheid?

De twaalf waren weer bij elkaar gekomen binnen de kring van de palmbomen en een van hen, Thomas, zei tegen de anderen: ‘Wat is waarheid? Dezelfde dingen doen zich immers aan verschillende mensen op verschillende manieren voor en zijn zelfs voor dezelfde mens op verschillende tijden anders. Wat is dan waarheid?’

En terwijl zij erover spraken verscheen Jezus in hun midden en zei: ‘De ene en eeuwige waarheid is bij God, want geen mens, noch een gemeenschap van mensen, weet wat God weet, die alles in allen is. Aan de mens wordt de waarheid geopenbaard volgens zijn vermogen te ontvangen en te begrijpen.

De ene waarheid heeft veel kanten, de een ziet alleen de ene kant, een ander een andere kant en sommigen zien meer dan anderen, allemaal afhankelijk van hoe het hun wordt gegeven. Kijk eens naar dit kristal: hoe het ene licht zich in twaalf vlakken openbaart, ja in vier maal twaalf, en ieder vlak weerkaatst een straal licht. De een beschouwt een vlak en een ander een ander vlak maar het is toch het ene kristal en het ene licht dat op alle vlakken straalt.

Bedenk ook eens, als iemand een berg beklimt en op een zekere hoogte gekomen is, zegt hij: Daar is de top van de berg, laten wij die beklimmen. Als zij die top bereikt hebben, zien zij een andere die hoger is tot zij een hoogte hebben bereikt vanwaar geen hogere berg meer te zien is, als zij die al kunnen bereiken.

Zo is het met de waarheid. Ik ben de waarheid, de weg en het leven, en ik heb u de waarheid gegeven die ik van boven ontvangen heb. Wat gezien en ontvangen wordt door de een wordt niet gezien en ontvangen door de ander. Wat sommigen waar schijnt te zijn lijkt voor anderen niet waar.

Zij die in het dal zijn zien niet hetzelfde als zij die op de top van de berg zijn. Maar voor ieder is het de waarheid, zoals het afzonderlijke verstand het ziet, net zolang totdat een hogere waarheid wordt geopenbaard. Er zal meer licht gegeven worden aan de ziel die hoger licht ontvangt.

Veroordeelt daarom anderen niet, opdat u niet veroordeeld wordt. Zolang u zich houdt aan de heilige wet van liefde die ik u gegeven heb, zal de waarheid u meer en meer geopenbaard worden. De geest van de waarheid die van boven

komt zal u in de hele waarheid binnenleiden, zij het ook na veel omzwervingen, zoals de vurige wolk de kinderen Israels door de woestijn leidde.

Weest trouw aan het Licht dat u bezit, totdat u een hoger Licht gegeven wordt. Zoekt meer Licht en u zult het overvloedig verkrijgen; rust niet totdat u het gevonden hebt.

God geeft u alle waarheid, als een ladder met veel sporten, tot verlossing en vervolmaking van de ziel. De waarheid van nu zult u loslaten voor de hogere waarheid van morgen. Streeft naar de vervolmaking. Wie de heilige wet volgen die ik gegeven heb, zullen hun zielen redden, hoe verschillend zij ook de waarheden die ik gegeven heb mogen uitleggen.

Velen zullen tot mij zeggen: Heer, heer, wij hebben voor uw waarheid geijverd. Dan zal ik tot hen zeggen: Neen, u hebt geijverd zodat anderen uw inzicht delen en geen andere waarheid aanvaarden. Geloof zonder liefde is dood. Liefde is de vervulling van de wet. Hoe kan geloof in wat zij ontvangen hun ten goede komen die het vasthouden in ongerechtigheid?

Zij die liefde bezitten, hebben alles en zonder liefde heeft niets waarde. Laat iedereen in liefde behouden wat zij als waarheid zien, terwijl zij weten dat waar geen liefde is, waarheid een dode letter is en nutteloos.

Er blijven dus over: goedheid, waarheid en schoonheid, maar de belangrijkste hiervan is de goedheid. Als iemand zijn naaste haat en zijn hart tegenover de schepsels van God verhardt, hoe kan hij dan de waarheid als zijn redding aanvaarden, aangezien zijn ogen verblind zijn en zijn hart verhardt?

Zoals ik de waarheid ontvangen heb, heb ik haar aan u gegeven. Laat iedereen haar ontvangen overeenkomstig zijn Licht en vermogen tot begrijpen. Vervolgt hen niet, die haar volgens een andere uitleg aanvaarden.

Want waarheid is de kracht van God en zij zal uiteindelijk over alle dwaling zegevieren. De heilige wet echter die ik gegeven heb, is duidelijk, rechtvaardig en goed voor iedereen. Dat allen zich daaraan houden, tot redding van hun zielen.'

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 90 \(AUDIO\)](#)

95

De hemelvaart van Christus

Nadat Jezus zich na zijn opstanding in levenden lijve aan zijn discipelen ver- toond had bleef hij negentig dagen bij hen. Hij onderwees hun en sprak te- gen hen over het koninkrijk van God.

Toen hij alles wat hij moest doen gedaan had, leidde hij de twaalf met Maria Magdalena, Jozef, zijn vader, Maria, zijn moeder, en de andere vrouwen naar Bethanië, naar de Olijfberg, de plaats die hij hun had aangeduid.

Toen zij hem in hun midden zagen staan, aanbaden zij hem, maar enkelen twijfelden. Jezus zei tegen hen: 'Ziet, ik heb u uit de mensen gekozen en heb u de wet gegeven en het woord van de waarheid. Ik heb u als het licht van de wereld samengebracht en als een stad die niet verborgen kan worden.

De tijd komt echter dat de aarde in duisternis zal zijn, en diepe duisternis over de mensen zal komen. Dan zullen de vijanden van waarheid en gerech- tigheid in mijn naam regeren en zij zullen een werlds koninkrijk van deze wereld maken. Zij zullen de volken onderdrukken en ervoor zorgdragen dat de vijand lasterlijke dingen beweert.

De meningen van de mensen zullen in de plaats van mijn leringen gesteld worden en in mijn naam zal onderwezen worden wat ik nooit heb onderwe- zen, en zij zullen in hun tradities veel vertroebelen van wat ik hun geleerd heb.

Maar weest welgemoed, want de tijd zal komen dat de waarheid die zij ver- borgen hadden geopenbaard zal worden. Dan zal het Licht schijnen en de duisternis voorbij gaan. Het ware koninkrijk zal dan gesticht worden dat in de wereld, maar niet ván de wereld zal zijn.

Ook zal het woord van gerechtigheid en liefde uitstromen van het middel- punt, ja, van de heilige stad op de berg Sion. Die berg ligt in het land van Egypte en zal gekend worden als een altaar tot getuigenis van de heer.

Nu ga ik naar mijn vader-moeder en uw vader-moeder, naar mijn God en uw God. U echter, wacht te Jeruzalem en blijft in gebed en na zeven dagen zult u kracht uit de hoge ontvangen en de belofte van de heilige geest zal u aanraken en u zult van Jeruzalem naar alle stammen van Israël en naar de verste delen van de aarde gaan.'

Na dit gezegd te hebben hief hij zijn zuivere en heilige handen op en zegende hen. Terwijl hij hen zegende ging hij van hen weg en een wolk, stralend als de zon nam hem op en hij verdween uit hun gezicht. Toen hij opsteeg hielden sommigen hem bij de voeten vast en anderen wierpen zich ter aarde en aanbaden hem.

Terwijl zij naar de hemel staarden, stonden er plotseling twee mannen bij hen in witte gewaden die zeiden: ‘Mannen van Israël, wat staart u naar de hemel; deze zelfde Jezus die in een wolk van u weggenomen is zal op dezelfde manier in een wolk terugkomen; en zoals u hem naar de hemel hebt zien gaan zal hij op de aarde terugkomen.’

Toen keerden zij van de Olijfberg naar Jeruzalem terug, wat een sabbatreis is. Bij hun terugkomst misten zij Maria Magdalena en zij zochten haar maar vonden haar niet. Sommigen discipelen zeiden: ‘De meester heeft haar meegenomen’, zij verwonderden zich en waren vol ontzag.

Het was midden in de zomer toen Jezus naar de hemel voer en hij was nog geen vijftig jaar oud; het was immers noodzakelijk dat zeven maal zeven jaren in zijn leven vervuld zouden zijn.

Ja, dat hij door het doorlijden van alle ervaringen vervolmaakt mocht zijn en een voorbeeld voor allen, voor ouders en kinderen, voor gehuwden en ongehuwden, voor jong en oud, ja, voor alle leeftijden en toestanden van sterfelijk leven.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 95 \(AUDIO\)](#)

96

De uitstorting van de heilige geest

Nadat de discipelen van de berg teruggekeerd waren en bijeengekomen waren in de opperzaal gingen zij samen in gebed en verzochten om bescherming. Er waren er ongeveer honderdtwintig.

Jakobus stond op en zei: ‘Mannenbroeders, het is u bekend dat de heer voor hij ons verliet Petrus uitkoos om ons te leiden en in zijn naam over ons te waken en dat iemand die met ons getuige van zijn opstanding is geweest, gekozen zou worden om zijn plaatsvervanger te zijn.’

Zij kozen er twee, Barsabas en Matthias, en zij gingen in gebed: ‘U heer, die de harten van alle mensen kent, wijs ons welke van deze twee u verkozen hebt om dit apostelschap te vervullen, waarvan u uw dienaar Petrus ontheven hebt, opdat hij leiding aan ons zou geven.’

Daarop lootten zij en het viel op Matthias; de twaalf namen hem in hun kring op en hij werd bij de apostelen gerekend. Toen zonderden Johannes en Jakobus door handoplegging Petrus van hun aantal af, opdat hij in de naam van de heer hun voorzitter zou zijn, zeggende: ‘Broeder, weest u als een gehouwen steen, een zesvlak, u Petros, die Petra bent die op elk vlak getuigt van de waarheid.’

Toen werd aan elk van de apostelen een staf gegeven om hun voeten te leiden op de weg van de waarheid en daarbij bekroond met glorie. De profeten kregen brandende lampen om het pad te verlichten en reukvaten met vuur.

Aan de evangelisten werd het boek van de heilige wet gegeven om het volk tot de eerste beginselen terug te roepen, terwijl de herders de beker en de schaal kregen om de kudde te weiden en te voeden.

Maar aan niemand werd iets gegeven wat niet aan allen gegeven werd, want allen waren een priesterschap in de tempel van God met de Christus als hun grootmeester-hogepriester. De diakens kregen manden waarin zij al het nodige voor het heilige werk konden dragen. Het waren er ongeveer honderdtwintig met Petrus als hun leider.

Toen de derde dag ten einde was waren zij op dezelfde plaats bijeengekomen en terwijl zij baden kwam uit de hemel een geluid als van een hevige storm. De kamer waarin zij waren schudde en het geluid was in het hele huis te horen.

Boven het hoofd van ieder verschenen gespleten, vlamme tongen van vuur. Zij werden allemaal met de heilige geest vervuld en begonnen in die talen te spreken die de geest hun doorgaf. Petrus stond op en predikte de wet van Christus aan een menigte van alle naties met hun talen. Zij waren samengestroomd door het gerucht van wat gezien en gehoord was en iedereen hoorde toen het woord in de taal waarin hij geboren was.

Van hen die luisterden werden die dag drieduizend zielen aan de gemeenschap toegevoegd. Zij ontvingen de heilige wet, toonden berouw over hun misdrijvingen en werden gedoopt, en waren standvastige metgezellen van de apostelen in de eredienst, het offeren en de gebeden.

Zij die geloofden gaven hun bezittingen weg, deelden alles en woonden samen op een plaats. Aan hun broeders en zusters en alle andere schepsels toonden zij de liefde en goedheid van God en zij werkten met hun handen voor het gemeenschappelijk welzijn.

Uit hen werden er twaalf gekozen om profeten te zijn met de apostelen, twaalf werden evangelist en twaalf zielenherders. Aan hen werden helpers toegevoegd en diakens van de universele kerk, in totaal honderdtwintig.

Aldus werd de tabernakel van David opgericht, met levende, van goedheid vervulde mensen, zoals de meester hun had laten zien.

Jakobus, de broer van de heer, werd als voorzitter en gezondene toegewezen aan de kerk te Jeruzalem en onder hem waren er vierentwintig priesters, zes groepjes van vier, met hun helpers en diakens. Na zes dagen kwamen er veel mensen samen van wie zesduizend mannen en vrouwen de heilige wet van de liefde en het woord vol blijdschap aanvaardden.

Toen zij op de dag van de heer na de sabbat samengekomen waren en het heilige avondmaal offerden, misten zij Maria en Jozef, de ouders van Jezus. Zij zochten naar hen maar vonden hen niet. Daarop zeiden enkelen van hen: 'De heer heeft hen zeker weggenomen, zoals ook Maria Magdalena.'

Zij werden met ontzag vervuld en zongen lofliederen voor God. De geest van God kwam over de apostelen en de profeten, die zich herinnerden wat de heer hun onderwezen had. Zij beleden hun geloof in God en prezen hem eenstemmig:

'Wij geloven in één God: de oneindige, de verborgen bron, de eeuwige vader-moeder, uit wie alles komt, het zichtbare en het onzichtbare. Het alles in allen, door alles en rondom alles. De heilige tweeheid in wie alles is, die was, is en die zal zijn.

Wij geloven in een heer, onze vrouwe, de volmaakt heilige Christus: God voortgebracht uit God, Licht voortgebracht uit Licht; onze heer, de vader, de bruidegom en de zoon. Onze vrouwe, de moeder, de bruid en de dochter. Drie emanaties in een ongedeelde essentie: een tweevoudige drie-eenheid. Dat God geopenbaard mag worden als de vader, de bruidegom en de zoon van iedere ziel, en dat iedere ziel volmaakt mag worden als de moeder, de bruid en de dochter van God.

Dit door de opgang van de ziel in de geest en het neerdalen van de geest in de ziel. Die uit de hemel komt en vlees geworden is uit de eeuwig gezegende maagd, in Jezus-Maria en iedere Christus van God, en geboren is en de weg van het leven leert en lijdt onder de wereldheersers en gekruisigd wordt en begraven en in de hel afdaalt.

Die weer opstaat en in heerlijkheid opgaat naar de hemel, vanwaar hij allen Licht en leven geeft. Wij geloven in de zevenvoudige geest van God, de levenschenker, die uitgaat van de heilige tweeheid.

Die Jezus-Maria en allen doorstraalt die trouw zijn aan het innerlijke Licht; die woont in de kerk, het uitverkoren Israël van God. Die voortdurend in de wereld blijft en iedere zoekende ziel verlicht. Die de wet geeft die de levenden en de doden oordeelt. Die door de profeten van alle landen en van alle tijdsperiodes spreekt.

Wij geloven in een heilige algemene en apostolische kerk, de getuige van alle waarheid die haar ontvangt en haar schenkt. Verwekt door de geest en het goddelijke vuur; gevoed door de wateren, zaden en vruchten van de aarde.

Die door de geest van het leven, haar twaalf boeken en sacramenten, en haar heilige woorden en werken de uitverkorenen in een mystieke gemeenschap samenbindt en de mensheid met God verzoent.

Die ons tot deelhebbers aan het goddelijke leven en zijn essentie maakt en dit in heilige symbolen aanduidt. En wij zien uit naar de komst van de universele Christus en van het koninkrijk van de hemel waarin gerechtigheid woont. En van de heilige stad met haar twaalf poorten, waarin de tempel en het altaar van God staan.

Waarvan drie broederschappen in viervoudige bediening uitgaan om aan iedereen de waarheid te onderwijzen en het dagelijkse offer van lofprijzing te brengen.

Zo binnen, zo buiten; zoals in het groot, zo in het klein. Zoals boven, zo beneden; zoals in de hemel, zo op aarde. Wij geloven in de zuivering van de ziel door

veel geboorten en ervaringen, de opstanding uit de dood, het eeuwige leven van de rechtvaardigen, de altijddurende eeuwigheid en rust in God. Amen.’

Toen de rook van de wierook opsteeg werd een geluid als van veel klokken gehoord en een grote hemelse menigte prees God:

‘Glorie, eer, lof en aanbidding zij God, de vader, de bruidegom en de zoon, een met de moeder, de bruid en de dochter, van wie de eeuwige geest uitgaat, door wie alles is geschapen. Door alle tijdsperioden heen, – nu – en tot in de eeuwigheid. Amen – halleluja, halleluja, halleluja.’

Als iemand iets afdoet van of toevoegt aan de woorden van dit evangelie, of het Licht ervan verbergt, als onder een korenmaat, het Licht dat door de geest aan ons gegeven is, aan de twaalf getuigen die door God gekozen zijn ter verlichting en redding van de wereld, dat hij Anathema Maranatha zal zijn, tot de komst van Christus Jezus-Maria, onze zaligmaker, met alle heiligen.’

Voor hen die geloven zijn deze dingen waarheid. Voor hen die niet geloven is het slechts nietsbeduidende praat. Maar voor hen die inzicht bezitten in de geest ervan en niet alleen maar in de letter die dodelijk kan zijn, zijn het geestelijke waarheden.

Want wat geschreven is, is waar, niet omdat het opgeschreven is maar omdat het de waarheid betreft. Deze dingen zijn opgeschreven zodat u met uw hart mag geloven en met uw mond de redding van veel mensen mag verkondigen.

Amen.

Hier eindigt het heilige evangelie van het volmaakte leven van Jezus-Maria, de Christus, de stoffelijke zoon van David, de geestelijke zoon van God.

Glorie zij God, met wiens hulp en kracht het geschreven is.

[KLIK VOOR GESPROKEN TEKST HOOFDSTUK 96 \(AUDIO\)](#)

Inhoud van het boek:

‘Het evangelie van de heilige twaalven’

- Inleiding en plaatsbepaling
- Proloog
- Hoofdstuk 1 De afkomst en de conceptie van Johannes de Doper
- Hoofdstuk 2 De onbevleete conceptie van Jezus de Christus
- Hoofdstuk 3 De geboorte van Johannes de Doper
- Hoofdstuk 4 De geboorte van Jezus Christus
- Hoofdstuk 5 De openbaring van Jezus aan de magiërs
- Hoofdstuk 6 Kindertijd en jeugd van Jezus
- Hoofdstuk 7 De prediking van Johannes de doper
- Hoofdstuk 8 De doop van Jezus-Maria, de Christus
- Hoofdstuk 9 De vier verzoeken

- Hoofdstuk 10 Jozef en Maria geven een feest voor Jezus
- Hoofdstuk 11 De zalving door Maria Magdalena
- Hoofdstuk 12 De bruiloft te Kana
- Hoofdstuk 13 De eerste prediking in de synagoge
- Hoofdstuk 14 Andreas en Petrus worden geroepen
- Hoofdstuk 15 Genezing van de melaatse en de verlamde
- Hoofdstuk 16 Mattheus wordt geroepen. De gelijkenis van de nieuwe wijn in oude zakken
- Hoofdstuk 17 Jezus zendt de twaalven uit
- Hoofdstuk 18 De uitzending van de tweeënzeventig
- Hoofdstuk 19 Jezus geeft lering over het bidden

- Hoofdstuk 20 De terugkeer van de tweeënzeventig
- Hoofdstuk 21 Jezus bestraft wreedheid tegen een paard
- Hoofdstuk 22 Het herstel van de dochter van Jäirus
- Hoofdstuk 23 Jezus en de Samaritaanse vrouw
- Hoofdstuk 24 Jezus laakt wreedheid. Hij geneest de zieken en werpt duivelen uit
- Hoofdstuk 25 De Bergrede I
- Hoofdstuk 26 De Bergrede II
- Hoofdstuk 27 De Bergrede III
- Hoofdstuk 28 Jezus bevrijdt de konijnen en duiven
- Hoofdstuk 29 Het spijzigen van de vijfduizend met zes broden en zeven trossen druiven

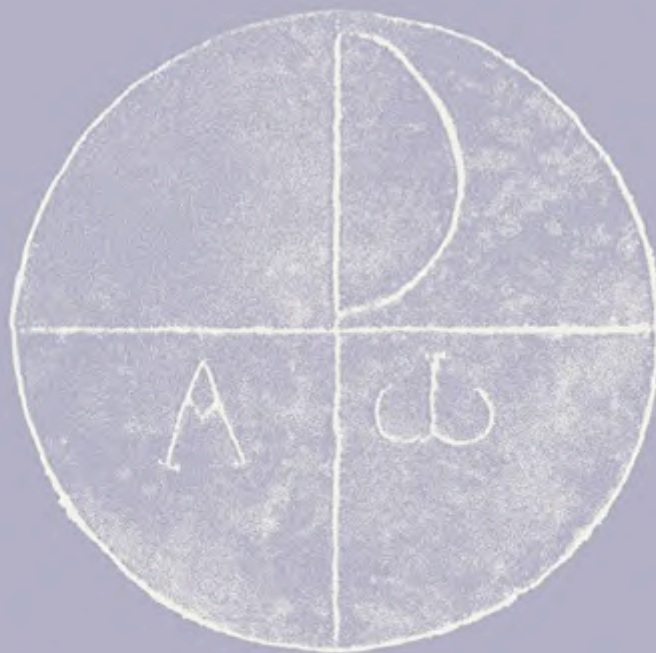
- Hoofdstuk 30 Het brood des levens en de levende wijnstok
- Hoofdstuk 31 Het brood des levens en de levende wijnstok. Jezus berispt de kameeldrijver
- Hoofdstuk 32 God is spijs en drank voor allen
- Hoofdstuk 33 Vergeving van zonden gebeurt niet door het storten van bloed van anderen
- Hoofdstuk 34 De liefde van Jezus voor alle schepsels en zijn zorg voor een kat
- Hoofdstuk 35 De goede wet – Maria en Martha over goddelijke wijsheid
- Hoofdstuk 36 De overspelige vrouw. De farizeeër en de tollenaar
- Hoofdstuk 37 De wedergeboorte van de ziel
- Hoofdstuk 38 Jezus veroordeelt het mishandelen van dieren
- Hoofdstuk 39 Zeven gelijkenissen over het hemelse koninkrijk
- Hoofdstuk 40 Jezus verklaart aan de twaalf zijn innerlijke leer
- Hoofdstuk 41 Jezus geeft de gekooide vogels de vrijheid
- Hoofdstuk 42 Jezus onderwijst over het huwelijk. De zegening van de kinderen
- Hoofdstuk 43 Jezus spreekt over de rijkdommen van deze wereld en over voedsel
- Hoofdstuk 44 De belijdenis van de twaalf. Christus de ware rots
- Hoofdstuk 45 Het vragen naar tekens. De onzuivere geest
- Hoofdstuk 46 De verheerlijking op de berg. De wetgeving
- Hoofdstuk 47 Geest doet leven. De rijke man en de bedelaar
- Hoofdstuk 48 Jezus voedt duizend mensen met vijf meloenen. Op de sabbat geneest hij
- Hoofdstuk 49 De ware tempel van God
- Hoofdstuk 50 Christus het licht van de wereld
- Hoofdstuk 51 De waarheid maakt vrij
- Hoofdstuk 52 Christus verklaart zijn eerdere bestaan
- Hoofdstuk 53 Jezus geneest de blinde op de sabbat. Jezus bij de vijver van Siloam
- Hoofdstuk 54 Het verhoor van de blindgeboren man. Een levend voorbeeld
- Hoofdstuk 55 Christus de goede herder. Een met de vader
- Hoofdstuk 56 De opwekking van Lazarus
- Hoofdstuk 57 Over kleine kinderen. Vergeving van hen die zondigen.
- Hoofdstuk 58 Gods liefde voor de boetvaardige
- Hoofdstuk 59 Jezus onderwijst zijn discipelen. Hij vindt Zacheüs
- Hoofdstuk 60 Jezus bestraft huichelarij
- Hoofdstuk 61 Jezus voorspelt het einde
- Hoofdstuk 62 De gelijkenis van de tien maagden
- Hoofdstuk 63 De gelijkenis van de talenten

- Hoofdstuk 64 Jezus onderwijst in de kring van de palmen.
Het goddelijke leven
- Hoofdstuk 65 De laatste zalving door Maria Magdalena. Verwaarloos het heden niet
- Hoofdstuk 66 Opnieuw onderwijst Jezus zijn discipelen
- Hoofdstuk 67 De laatste intocht in Jeruzalem. De schapen en de geiten
- Hoofdstuk 68 De landheer en de pachters. Orde uit wanorde
- Hoofdstuk 69 De innerlijke Christus. De opstanding en het leven
- Hoofdstuk 70 Jezus bestraft Petrus om zijn haast
- Hoofdstuk 71 Het zuiveren van de tempel
- Hoofdstuk 72 De vele woningen in het huis
- Hoofdstuk 73 Christus, de ware wijnstok
- Hoofdstuk 74 Jezus voorspelt vervolgingen
- Hoofdstuk 75 Het laatste paasavondmaal
- Hoofdstuk 76 De voetwassing. Het nieuwe gebod. Het offer van de goede gaven
- Hoofdstuk 77 De strijd van de ziel in de hof
- Hoofdstuk 78 Het verraad van Judas Iskariot
- Hoofdstuk 79 Het Hebreeuwse verhoor voor Kajafas
- Hoofdstuk 80 Het verdriet en het berouw van Judas
- Hoofdstuk 81 Het Romeinse proces voor Pilatus
- Hoofdstuk 82 De kruisiging
- Hoofdstuk 83 De begrafenis van Jezus
- Hoofdstuk 84 De opstanding van Jezus
- Hoofdstuk 85 Jezus verschijnt aan twee discipelen in Emmaüs
- Hoofdstuk 86 Jezus verschijnt in de tempel en de bloedoffers houden op
- Hoofdstuk 87 Jezus verschijnt aan de twaalf
- Hoofdstuk 88 De achtste dag na de opstanding
- Hoofdstuk 89 Jezus verschijnt bij het meer van Galilea
- Hoofdstuk 90 Wat is waarheid?
- Hoofdstuk 91 De voorschriften van het koninkrijk I
- Hoofdstuk 92 De voorschriften van het koninkrijk II
- Hoofdstuk 93 De voorschriften van het koninkrijk III
- Hoofdstuk 94 De voorschriften van het koninkrijk IV
- Hoofdstuk 95 De hemelvaart van Christus
- Hoofdstuk 96 De uitstorting van de heilige geest

De brief van Appolos de profet

het evangelie van de heilige twaalven

gideon jasper ouseley

 Roze kruis Pers

[KLIK HIER OM HET EVANGELIE VAN DE HEILIGE TWAALVEN
TE BESTELLEN](#)